

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 9. února 2021 v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Blanky Bedřichové a soudců JUDr. Vladany Woratschové a Mgr. Tomáše Kubovce projednal odvolání **obžalovaných L. Z.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx xxx, **T. J.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, **D. H.**, nar. xxx v xxx, formálně bytem xxx, xxx, t.č. bytem xxx, xxx, a obchodní společnosti **X-X-X CZ**, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, a **státního zástupce** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23. září 2020, č. j. 6 T 114/2019-2262 a rozhodl **t a k t o** :

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e), odst. 2 trestního řádu **se napadený rozsudek z r u š u j e** toliko ve výroku o vině a trestu ohledně obžalovaného **D. H.**, nar. xxx a ve výroku o trestu ohledně obžalovaného **L. Z.** a obžalované obchodní korporace **X-X-X CZ s.r.o.** a podle § 259 odst. 3 písm.a), b) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že :

A) Obžalovaný

D. H. ,

nar. xxx v xxx, bez pracovního poměru , formálně bytem xxx, xxx, t.č. bytem xxx, xxx

j e v i n e n , ž e

pod b. III rozsudku

jako osoba fakticky jednající za společnost Cxxxxo IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx (dále jen „Cxxxxo“) jednak:

1. v úmyslu učinit věrohodným neoprávněně nárokovaný odpočet daně z přidané hodnoty společnosti X-X-X CZ za zdaňovací období květen 2016, červen 2016, červenec 2016, srpen 2016 a září 2016 vystavil této společnosti jako její dodavatel:
- a) fakturu č. 201600054 ze dne 2.5.2016 na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 40.950,- Kč),
  - b) fakturu č. 201600055 ze dne 2.5.2016 na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 40.950,- Kč),
  - c) fakturu č. 201600073 ze dne 31.5.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
  - d) fakturu č. 201600074 ze dne 31.5.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
  - e) fakturu č. 201600087 ze dne 30.6.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
  - f) fakturu č. 201600088 ze dne 30.6.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
  - g) fakturu č. 201600090 ze dne 31.7.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
  - h) fakturu č. 201600091 ze dne 31.7.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
  - i) fakturu č. 201600092 ze dne 31.7.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
  - j) fakturu č. 201600093 ze dne 31.7.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
  - k) fakturu č. 201600094 ze dne 31.7.2016 na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 13.650,- Kč),
  - l) fakturu č. 201600097 ze dne 22.8.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
  - m) fakturu č. 201600098 ze dne 22.8.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
  - n) fakturu č. 201600099 ze dne 31.8.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
  - o) fakturu č. 2016000100 ze dne 31.8.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
  - p) dodavatele Cxxxxo, IČ: xxx na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 13.650,- Kč),
  - q) fakturu č. 2016000103 ze dne 12.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
  - r) fakturu č. 2016000104 ze dne 12.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
  - s) fakturu č. 2016000106 ze dne 26.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
  - t) fakturu č. 2016000107 ze dne 26.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
  - u) fakturu č. 2016000111 ze dne 30.9.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),

- v) fakturu č. 2016000112 ze dne 30.9.2016 na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 13.650,- Kč),
- w) fakturu č. 2016000110 ze dne 30.9.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),

příčemž i vzhledem ke své pozici osoby fakticky vystupující za společnost Cxxxxo věděl, že plnění dle uvedených účetních dokladů nebylo společností Cxxxxo poskytnuto a jejich zahrnutím do účetnictví společnosti X-X-X CZ může být způsobena škoda Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, v rozsahu nárokovaného odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši **970.830,- Kč**,

2. ve zdaňovacím období květen 2016 do účetnictví společnosti Cxxxxo a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 25.7.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty:

- a) fakturu č. 20160053 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 174.600,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.666,- Kč,
- b) fakturu č. 20160054 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 174.600,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.666,- Kč,
- c) fakturu č. 20160065 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
- d) fakturu č. 20160056 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 189.150,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 39.721,50 Kč,
- e) fakturu č. 20160066 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 184.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.703,- Kč,
- f) fakturu č. 20160063 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 484.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 101.703,- Kč,
- g) fakturu č. 20160070 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
- h) fakturu č. 20160055 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 189.150,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 39.721,- Kč,
- i) fakturu č. 20160064 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
- j) fakturu č. 20160068 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele TXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 184.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.703,- Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

- k) fakturu č. 20160069 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
- l) fakturu č. 20160075 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 276.450,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 58.064,50 Kč,
- m) fakturu č. 20160074 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 226.010,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 47.462,10 Kč
- n) fakturu č. 20160071 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 184.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.703,- Kč,

ačkoliv i vzhledem ke své pozici osoby fakticky ovládající společnost TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx věděl, že plnění ze strany dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost Cxxxxo, neoprávněně snížila daňovou povinnost, přičemž na základě výše uvedených účelově vystavených účetních dokladů se pokusil ke škodě Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2 získat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši **45.964,- Kč**, který vyplacen nebyl,

3. ve zdaňovacím období srpen 2016 do účetnictví společnosti Cxxxxo a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 25.7.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty:

- a) fakturu č. 20160091 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 3.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 1.018.500,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 213.885,- Kč,
- b) fakturu č. 20160062 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 175.570,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.869,70 Kč
- c) fakturu č. 20160094 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 276.450,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 58.054,50 Kč,
- d) fakturu č. 20160095 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 226.010,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 47.462,10 Kč,
- e) fakturu č. 20160097 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 175.570,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.869,70 Kč,
- f) fakturu č. 20160096 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 63.050,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13.240,50 Kč,

ačkoliv i vzhledem ke své pozici osoby fakticky ovládající společnost TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx věděl, že plnění ze strany dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost Cxxxxo neoprávněně snížila daňovou povinnost, přičemž na základě výše uvedených účelově vystavených účetních dokladů se pokusil ke škodě Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2 získat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši **60.931,- Kč**, který vyplacen nebyl,

t e d y : pod bodem 1. obžalovaný **D. H.** opatřením prostředků vědomě umožnil jinému spáchání trestného činu zkrácení daně ve větším rozsahu,

pod body 2. a 3. se obžalovaný **D. H.** dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody neoprávněným uplatněním nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty ve větším rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

pod bodem III. 1)

účastenství ve formě pomoci podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem III. 2) a 3)

přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto přečiny a sbíhající se zločin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odst. 4 písmeno d), trestního zákoníku, přečin poškození věřitele dle § 222 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31. 5. 2017 pod sp. zn. 51 T 25/2017, který nabyl právní moci téhož dne

a dále za sbíhající se přečin zpronevěry podle § 206 odst.1,3 tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 4T 116/2019 ze dne 22.1.2020, který nabyl právní moci dne 14.2.2020,

podle § 206 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst.2 tr.zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních korporacích a družstvech včetně jejich zastupování formou zmocnění umožňujícího jednat jménem nebo na účet obchodní Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

korporace a družstva a dále trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu správy cizího majetku, a to **na dobu 7 (sedmi) let.**

Podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku se ruší výroky o trestu:

- z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31.5.2017, sp.zn. 51T 25/2017, který nabyl právní moci téhož dne
- z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22.1.2020, sp.zn. 4T 116/2019, který nabyl právní moci dne 14.2.2020,

jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

B) Obžalovaný :

L. Z.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx xxx, OSVČ

se při nezměněném výroku o vině zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku pod bodem I. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23.9.2020, sp.zn.: 6T 114/2019

o d s u z u j e

Podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá **peněžitý trest ve výměře 300 denních sazeb po 1500 Kč , tedy celkem 450.000,- Kč.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích a družstvech, a **to na dobu 4 (čtyř) let.**

C) obžalovaná

X-X-X CZ s.r.o.

IČ: xxx, se sídlem xxx , xxx ,

se při nezměněném výroku o vině zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku pod bodem I. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23.9.2020, sp.zn.: 6T 114/2019

o d s u z u j e

Podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. **k trestu zákazu činnosti** v předmětu podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, konkrétně v oblasti reklamy a s ní spojených služeb **na dobu 5 (pěti) let.**

II. Podle § 256 tr. řádu se odvolání L. Z., T. J. a obchodní korporace X-X-X CZ, s.r.o. z a m í t a j í .

III. Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23. září 2020 č. j. 6 T 114/2019-2262 byli uznáni vinnými obžalovaní L. Z., T. J. a D. H. jako fyzické osoby a právnická osoba X-X-X CZ s.r.o. (dále též „X-X-X CZ“) tím, že

I.

- A.** fyzická osoba **L. Z.** jako jediný jednatel společnosti X-X-X CZ s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, tedy osoba plně odpovědná za finanční a daňové záležitosti společnosti X-X-X CZ s.r.o.,
- B.** obchodní korporace **X-X-X C Z s.r.o.**, IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx jako měsíční plátce daně z přidané hodnoty prostřednictvím L. Z., nar. xxx, jediného jednatele a společníka s rozhodujícím vlivem na řízení X-X-X CZ, jednatel v rámci její činnosti a v jejím zájmu, jehož jednání jí lze přičítat ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

každý z uvedených subjektů samostatně

- 1. ve zdaňovacím období květen 2016 do účetnictví společnosti X-X-X CZ, s.r.o. a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období, podané dne 27.06.2016, zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty
  - a) fakturu č. 201600054 ze dne 2.5.2016 od dodavatele Cxxxxo, IČ: xxx na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 40.950,- Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

- b) fakturu č. 201600055 ze dne 2.5.2016 od dodavatele Cxxxxo, IČ: xxx na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 40.950,- Kč
- c) fakturu č. 201600073 ze dne 31.5.2016 od dodavatele Cxxxxo, IČ: xxx na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,
- d) fakturu č. 201600074 ze dne 31.5.2016 od dodavatele Cxxxxo, IČ: xxx na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,
- e) fakturu č. 2016025 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.750,- Kč,
- f) fakturu č. 2016026 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.750,- Kč,
- g) fakturu č. 2016027 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 200.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 42.000,- Kč,
- h) fakturu č. 2016028 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 8.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 124.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 26.040,- Kč,
- i) fakturu č. 2016029 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 8.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 89.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 18.690,- Kč,
- j) fakturu č. 2016031 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.750,- Kč,
- k) fakturu č. 2016032 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.750,- Kč,
- l) fakturu č. 2016033 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 200.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 42.000,- Kč,
- m) fakturu č. 2016034 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 124.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 26.040,- Kč,
- n) fakturu č. 2016035 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx na částku 89.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 18.690,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů Cxxxxo a Mxxxxe Sxxxxo deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost X-X-X CZ neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně

z přidané hodnoty ve výši 511.140,- Kč, kterou společnost X-X-X CZ byla povinna za zdaňovací období květen 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

2. ve zdaňovacím období červen 2016 do účetnictví společnosti X-X-X CZ, s.r.o. a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 22.7.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

- a) fakturu č. 201600087 ze dne 30.6.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,
- b) fakturu č. 201600088 ze dne 30.6.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů Cxxxxx a Mxxxxe Sxxxxx deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost X-X-X CZ neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty ve výši 108.780,- Kč, kterou společnost X-X-X CZ byla povinna za zdaňovací období červen 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

3. ve zdaňovacím období červenec 2016 do účetnictví společnosti X-X-X CZ, s.r.o. a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 25.8.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

- a) fakturu č. 201600090 ze dne 31.7.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- b) fakturu č. 201600091 ze dne 31.7.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- c) fakturu č. 201600092 ze dne 31.7.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,
- d) fakturu č. 201600093 ze dne 31.7.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,
- e) fakturu č. 201600094 ze dne 31.7.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13.650,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů Cxxxxx a Mxxxxe Sxxxxx deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost X-X-X CZ neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha,

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty ve výši 198.450,- Kč, kterou společnost X-X-X CZ byla povinna za zdaňovací období červenci 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

4. ve zdaňovacím období srpen 2016 do účetnictví společnosti X-X-X CZ, s.r.o. a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 26.9.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

- a) fakturu č. 201600097 ze dne 22.8.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- b) fakturu č. 201600098 ze dne 22.8.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- c) fakturu č. 201600099 ze dne 31.8.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,
- d) fakturu č. 2016000100 ze dne 31.8.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,
- e) fakturu č. 2016000101 ze dne 31.8.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13.650,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů Cxxxxx a Mxxxxe Sxxxxx deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost X-X-X CZ neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty ve výši 198.450,- Kč, kterou společnost X-X-X CZ byla povinna za zdaňovací období srpen 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

5. ve zdaňovacím období září 2016 do účetnictví společnosti X-X-X CZ, s.r.o. a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 21.10.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty:

- a) fakturu č. 2016000103 ze dne 12.9.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- b) fakturu č. 2016000104 ze dne 12.9.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- c) fakturu č. 2016000106 ze dne 26.9.2016 od dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,

- d) fakturu č. 2016000107 ze dne 26.9.2016 od dodavatele Cxxxxo, IČ: xxx na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- e) fakturu č. 2016000111 ze dne 30.9.2016 od dodavatele Cxxxxo, IČ: xxx na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,
- f) fakturu č. 2016000112 ze dne 30.9.2016 od dodavatele Cxxxxo, IČ: xxx na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13.650,- Kč,
- g) fakturu č. 2016000110 ze dne 30.9.2016 od dodavatele Cxxxxo, IČ: xxx na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů Cxxxxo a Mxxxxe Sxxxxo deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost X-X-X CZ neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty ve výši 274.470,- Kč, kterou společnost X-X-X CZ byla povinna za zdaňovací období září 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

a celkově tak jednáním pod bodem 1. – 5. způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 2, škodu ve výši **1.291.290,- Kč**, přičemž se tohoto jednání dopustil v koordinaci s osobami vystupujícími jako dodavatelé X-X-X CZ, obžalovaným T. J. a obžalovaným D. H.,

t e d y: **A.** fyzická osoba **L. Z.** zkrátil daň, a to společně s dalšími dvěma osobami, ve značném rozsahu,

B. obchodní korporace **X-X-X CZ** zkrátila daň a to společně s dalšími dvěma osobami, ve značném rozsahu,

II.

T. J. jako jednatel společnosti Mxxxxe Sxxxxo, IČ: xxx, se sídlem xxx (dále jen Mxxxxe Sxxxxo) v úmyslu učinit věrohodným neoprávněně nárokováný odpočet daně z přidané hodnoty společnosti X-X-X CZ za zdaňovací období květen 2016 vystavil této společnosti jako její dodavatel

- a) fakturu č. 2016025 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 36.750,- Kč),
- b) fakturu č. 2016026 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 36.750,- Kč),
- c) fakturu č. 2016027 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 na částku 200.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 42.000,- Kč),
- d) fakturu č. 2016028 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 8.5.2016 na částku 124.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 26.040,- Kč),

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

- e) fakturu č. 2016029 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 8.5.2016 na částku 89.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 18.690,- Kč),
- f) fakturu č. 2016031 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 36.750,- Kč),
- g) fakturu č. 2016032 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 36.750,- Kč),
- h) fakturu č. 2016033 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 200.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 42.000,- Kč),
- i) fakturu č. 2016034 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 124.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 26.040,- Kč),
- j) fakturu č. 2016035 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 89.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 18.690,- Kč),

příčemž věděl, že plnění dle těchto účelově vystavených účetních dokladů nebylo společností Mxxx Sxxxxo poskytnuto a jejich zahrnutím do účetnictví a daňového přiznání z daně z přidané hodnoty odběratele, společnosti X-X-X CZ, může být způsobena škoda Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, v rozsahu neoprávněně nárokováného odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši **320.460,- Kč**,

t e d y : obžalovaný **T. J.** opatřením prostředků vědomě umožnil jinému spáchání trestného činu zkrácení daně ve větším rozsahu

III.

D. H. jako osoba fakticky jednající za společnost Cxxxxo IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx (dále jen „Cxxxxo“) jednak:

- 4. v úmyslu učinit věrohodným neoprávněně nárokováný odpočet daně z přidané hodnoty společnosti X-X-X CZ za zdaňovací období květen 2016, červen 2016, červenec 2016, srpen 2016 a září 2016 vystavil této společnosti jako její dodavatel:
  - a) fakturu č. 201600054 ze dne 2.5.2016 na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 40.950,- Kč),
  - b) fakturu č. 201600055 ze dne 2.5.2016 na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 40.950,- Kč),
  - c) fakturu č. 201600073 ze dne 31.5.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
  - d) fakturu č. 201600074 ze dne 31.5.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
  - c) fakturu č. 201600087 ze dne 30.6.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
  - d) fakturu č. 201600088 ze dne 30.6.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
  - e) fakturu č. 201600090 ze dne 31.7.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

- f) fakturu č. 201600091 ze dne 31.7.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- g) fakturu č. 201600092 ze dne 31.7.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
- h) fakturu č. 201600093 ze dne 31.7.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
- i) fakturu č. 201600094 ze dne 31.7.2016 na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 13.650,- Kč),
- j) fakturu č. 201600097 ze dne 22.8.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- k) fakturu č. 201600098 ze dne 22.8.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč)
- l) fakturu č. 201600099 ze dne 31.8.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
- m) fakturu č. 2016000100 ze dne 31.8.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
- n) dodavatele Cxxxxx, IČ: xxx na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 13.650,- Kč),
- o) fakturu č. 2016000103 ze dne 12.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- p) fakturu č. 2016000104 ze dne 12.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- q) fakturu č. 2016000106 ze dne 26.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- r) fakturu č. 2016000107 ze dne 26.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- s) fakturu č. 2016000111 ze dne 30.9.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
- t) fakturu č. 2016000112 ze dne 30.9.2016 na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 13.650,- Kč),
- u) fakturu č. 2016000110 ze dne 30.9.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),

příčemž i vzhledem ke své pozici osoby fakticky vystupující za společnost Cxxxxx věděl, že plnění dle uvedených účetních dokladů nebylo společností Cxxxxx poskytnuto a jejich zahrnutím do účetnictví společnosti X-X-X CZ může být způsobena škoda Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, v rozsahu nárokovaného odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši **970.830,- Kč**,

5. ve zdaňovacím období květen 2016 do účetnictví společnosti Cxxxxx a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 25.7.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty:

- a) fakturu č. 20160053 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 174.600,- Kč bez daně z přidané

- hodnoty, , na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.666,- Kč,
- b) fakturu č. 20160054 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 174.600,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.666,- Kč,
  - c) fakturu č. 20160065 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30,- Kč,
  - d) fakturu č. 20160056 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 189.150,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 39.721,50 Kč,
  - e) fakturu č. 20160066 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 184.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.703,- Kč,
  - f) fakturu č. 20160063 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 484.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 101.703,- Kč,
  - g) fakturu č. 20160070 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
  - h) fakturu č. 20160055 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 189.150,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 39.721,- Kč,
  - i) fakturu č. 20160064 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
  - j) fakturu č. 20160068 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 184.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.703,- Kč,
  - k) fakturu č. 20160069 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
  - l) fakturu č. 20160075 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 276.450,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 58.064,50 Kč,
  - m) fakturu č. 20160074 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 226.010,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 47.462,10 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

- n) fakturu č. 20160071 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 184.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.703,- Kč,

ačkoliv i vzhledem ke své pozici osoby fakticky ovládající společnost TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx věděl, že plnění ze strany dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost Cxxxxo, neoprávněně snížila daňovou povinnost, přičemž na základě výše uvedených účelově vystavených účetních dokladů se pokusil ke škodě Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2 získat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši **45.964,- Kč**, který vyplacen nebyl,

6. ve zdaňovacím období srpen 2016 do účetnictví společnosti Cxxxxo a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 25.7.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty:

- a) fakturu č. 20160091 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 3.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 1.018.500,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 213.885,- Kč,
- b) fakturu č. 20160062 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 175.570,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.869,70 Kč
- c) fakturu č. 20160094 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 276.450,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 58.054,50 Kč,
- d) fakturu č. 20160095 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 226.010,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 47.462,10 Kč,
- e) fakturu č. 20160097 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 175.570,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.869,70 Kč,
- f) fakturu č. 20160096 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016 od dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx na částku 63.050,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13.240,50 Kč,

ačkoliv i vzhledem ke své pozici osoby fakticky ovládající společnost TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., IČ: xxx věděl, že plnění ze strany dodavatele TXXXXXXV MXXXXT s.r.o., deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost Cxxxxo neoprávněně snížila daňovou povinnost, přičemž na základě výše uvedených účelově

vystavených účetních dokladů se pokusil ke škodě Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2 získat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši **60.931,- Kč**, který vyplacen nebyl.

2. Za toto jednání uložil nalézací soud obžalovaným následující tresty. **Obžalovanému Z.** podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku v rámci trestní sazby ve výměře 2 - 8 let uložil trest ještě výrazně při dolní hranici zákonné trestní sazby ve výměře toliko 30 měsíců (když polovina zákonné trestní sazby činí 5let), a to s podmíněným odkladem výkonu trestu na dobu 48 měsíců, tedy 4 let. Současně soud uložil obžalovanému. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 100.000,- Kč a to podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve 100 denních sazbách po 1.000,- Kč . Pro případ, že peněžitý trest nebude ve stanovené lhůtě vykonán, uložil podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 (tří) měsíců. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku obžalovanému uložil též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích a zákazu správy cizího majetku na dobu 36 měsíců, neboť právě v souvislosti s výkonem této funkce se obžalovaný trestné činnosti dopustil. **Obžalovanému H.** podle § 206 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku uložil nalézací soud souhrnný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců, pro který jej podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku dále uložil trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích a zákazu správy cizího majetku na dobu 60 měsíců. Zároveň zrušil výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 51 T 25/2017 ze dne 31.5.2017, který nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. **Obžalovanému T. J.** uložil podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku obžalovanému dále uložil trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 30 (třiceti) měsíců. **Obžalované obchodní společnosti X-X-X CZ** podle § 15 odst. 1 písm. e) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen „zákon o trestní odpovědnosti právnických osob“) uložil obvodní soud trest zákazu činnosti v oboru výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona na dobu 48 (čtyřiceti osmi) měsíců.
3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonem stanovené lhůtě **odvolání státní zástupce, který napadl výroky o trestu v neprospěch všech obžalovaných a výrok o vině obž. H. zčásti v jeho prospěch**, a to s ohledem na změnu právní kvalifikace jednání obžalovaného po novele tr. zákoníku zákonem č. 333/2020 Sb. Při ukládání trestů státní zástupce vytkl nalézacímu soudu, že uložené tresty jsou nepřiměřeně mírné, když nalézací soud nevzal v potaz dobu, po kterou byla trestná činnost páchána, celkovou výši zkrácené daně a úzkou a organizovanou spolupráci všech obžalovaných, spočívající ve vytvoření sítě obchodních společností a sofistikovaném předstírání ekonomické činnosti v podávaných kontrolních hlášeních. Jen v případě obžalovaného Z. zkrácená daň činí téměř 1,3 milionu Kč za květen až září 2016, přičemž dle státního zástupce obžalovanému přitěžuje, že spáchal trestnou činnost za spoluúčasti nejméně dvou dalších osob a jimi ovládaných společností, jakož i výše zkrácené daně a absence jakéhokoliv náhledu na trestnou činnost. Přiměřený trest za těchto okolností je dle státního

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

zástupce teprve trest nepodmíněný, a to v navrhované výměře tří let se zařazením do věznic s ostrahou. Ani peněžitý trest nebyl obžalovanému Z. uložen ve správné výši, státní zástupce za adekvátní považuje trest ve výměře nejméně 146.000 Kč s náhradním trestem ve výměře alespoň jednoho roku, složeného ze 730 denních sazeb ve výši 200 Kč, neboť nebyly zjištěny žádné skutečnosti, pro které by peněžitý trest v navrhované výši nebylo možno uložit. V případě obžalovaným Z. ovládané společnosti X-X-X CZ s.r.o. má státní zástupce za přiměřený trest zrušení společnosti, trest zákazu činnosti uložený toliko ve výměře 48 měsíců považuje za nepřiměřeně mírný, a to nejen ve vztahu k výši zkrácené daně, ale též ke konspirativnímu způsobu páčání trestné činnosti, kdy společnost v předmětném období sloužila cíleně pro krácení daně. Pokud tedy nebyl uložen trest zrušení společnosti, měl k trestu zákazu činnosti být právnické osobě alternativně uložen trest peněžitý, a to ve stejné výměře jako v případě obžalovaného Z.. U obžalovaného T. J. se státní zástupce ztotožňuje se závěrem nalézacího soudu o přiměřenost ukládání ještě podmíněně odloženého trestu, za příléhavý však považuje podmíněný trest v délce nejméně 24 měsíců se zkušební dobou na 48 měsíců. Ve vztahu k obžalovanému D. H. státní zástupce souhlasí s uložením nepodmíněného trestu, a to jako trestu souhrnného k dřívějšímu trestu uloženému dne 31. 5. 2017 Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp. zn. 51 T 25/2017, jímž byl obžalovaný odsouzen pro zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Uložený souhrnný trest považuje státní zástupce však opět za nepřiměřeně mírný, přiměřeným trestem je dle jeho názoru trest odnětí svobody ve výměře alespoň 48 měsíců, a to s přihlédnutím k tomu, že obžalovanému současně nelze uložit trest peněžitý, který by příléhavě reagoval na zjištěný motiv a povahu trestného činu. Závěrem státní zástupce navrhuje zrušit výroky o trestech, uložených jednotlivým obžalovaným a znovu o těchto rozhodnout, případně vrátit věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

- 4. Obžalovaný L. Z.** napadl odvoláním jak řízení před nalézacím soudem, tak závěry tohoto soudu ve vztahu k zjištění skutkového stavu i užitou právní kvalifikaci. Uvedl, že v rozporu s pokynem městského soudu se nalézací soud neřídil závaznými pokyny k doplnění dokazování minimálně o informace z veřejných rejstříků a Katastru nemovitostí, nezajistil tak, aby bylo zabezpečeno řádné objasnění věci a nezabýval se naplněním objektivní stránky žalovaného trestného činu a posouzením jednání všech obžalovaných ve vztahu k zákonu o DPH. Dále namítá, že při provádění listinných důkazů došlo k porušení zásad trestního řízení, když předsedkyně senátu konstatovala, že ve svazcích číslo V, VII a VIII neshledala ve vztahu k prokázání viny nic zásadního a tyto důkazy proto nepředložila. Tímto postupem došlo k selekci důkazů jen na důkazy, které dle názoru soudu prokazují vinu obžalovaných, k jiným důkazům přihlédnuto nebylo, přestože mohly prokazovat nevinu. I v tomto postupu soudu spatřuje porušení pravidla objasnění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za nelogické a vnitřně rozporné považuje obžalovaný též závěr soudu, který konstatuje, že spisový materiál neobsahuje dostatečný podklad pro zjištění obchodní činnosti společnosti SXXXXT GXXXX s.r.o. (dále jen SXXXXT GXXXX⁶) v celém zdaňovacím období roku 2016, a proto nelze dojít k závěru, že výpověď svědkyně G. o tom, že společnost spolupracovala, jak se společností Mxxxx Sxxxxo, tak se společností TXXXXXV MXXXXT s.r.o. (dále jen TXXXXXV MXXXXT⁶), není dostatečná a je potřeba ji opakovat znovu. Přestože společnost byla převedena na jednatelů ukrajinské národnosti, navrhuje i jeho vyslechnout ve spolupráci s cizineckou policií a současně opětovně vyslechnout svědkyni G. (tento návrh obhajoba obžalovaného Z. podala nad rámec původních návrhů v hlavním líčení až v řízení odvolacím). Závěrem vytyká rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

též vady výroku pod bodem I. 2 - 5, kde soud uvádí, že obžalovaný Z. zahrnul v příslušném zdaňovacím období do účetnictví společnosti (a tím i do daňového přiznání k DPH) zde vyjmenované faktury, ačkoliv věděl, že plnění od dodavatele Cxxxxo nikdy neproběhla, když vyjmenované faktury z účetnictví společnosti jsou výhradně od dodavatele -spol. Cxxxxo. S ohledem na skutečnost, že i při opakovaném vrácení věci lze očekávat, že se nalézací soud nebude řídit pokyny odvolacího senátu, navrhuje obžalovaný Z. napadený rozsudek zrušit a vrátit nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí, a to v jiném složení senátu.

5. Do napadeného rozsudku podal opětovně odvolání, a to jak do výroku o vině tak do výroku o trestu, **opatrovník obžalované společnosti X-X-X CZ**. Obžalovaná vytýká shodně s původním odvoláním nesprávná skutková zjištění nalézacího soudu i nesprávné právní posouzení skutku, a je přesvědčena, že nedošlo k naplnění subjektivní stránky žalovaného trestného činu. Napadá závěry nalézacího soudu, který v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že plnění vyplývající z jednotlivých faktur ve skutečnosti proběhnout nemohlo a že šlo o plnění fiktivní, na čemž dle názoru soudu nic nemění to, že Finanční úřad neměl vůči účetnictví obžalované společnosti námitek a že tato společnost ve svém účetnictví o žalovaném fakturovaném plnění účtovala. Žalovaná právnická osoba opakuje svoji obhajobu, že pro své klienty zabezpečovala reklamu na vybraných stadionech, a to i v měsících, kdy na předmětných stadionech neprobíhaly žádné zápasy, neboť smluvní plnění byla nastavena jako měsíční paušální, což bylo výhodnější pro obě strany. Nalézací soud při hodnocení činnosti žalované právnické osoby nevezal v úvahu, že tato plnila veškeré své povinnosti vůči státu, a to smluvní i zákonné, odváděla řádně DPH, podávala řádně a včas přiznání k DPH i kontrolní hlášení a vyměřenou daň včas uhradila. Provedeným dokazováním dle názoru žalované nebylo prokázáno, že by po stránce objektivní jakkoliv zkrátila svoji daňovou povinnost, natož aby se toho dopustila v přímém či nepřímém úmyslu daň zkrátit. Argumentace soudu že bylo fakturováno i v měsících, v nichž neprobíhaly žádné turnaje, což svědčí o vině obžalované, je zcela irelevantní, což potvrzuje též výslech svědka D., který vypověděl, že reklamy na stadionech se většinou zakupují paušálně na celý rok, respektive na sezónu bez ohledu na množství odehraných zápasů. Z těchto skutečností obžalovaná dovozuje, že se žádného trestného činu nedopustila. Obžalovaná dále namítá, že v odůvodnění rozhodnutí se soud vyjadřuje k obžalované velmi stručně, blíže nehodnotí ani trestní odpovědnost obžalované právnické osoby ani obž. Z. jako jediného společníka a jedatele této společnosti. Obžalovaná tak postrádá závěry soudu o přičitatelnosti stíhaného jednání obžalované jako právnické osoby, neboť soud pouze konstatuje, že její odpovědnost vyplývá ze zákona. Stejně tak soud blíže nedovozuje trestní odpovědnost ani k jedinému jednateli společnosti, obž. Z.. Ze všech shora uvedených důvodů proto obžalovaná právnická osoba navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen a aby odvolací rozhodl o zproštění obžalované společnosti X-X-X CZ v plném rozsahu.
6. Též **obžalovaný H.** opětovně podal odvolání i do v pořadí druhého vyhlášeného odsuzujícího rozsudku v této věci, zopakoval své předchozí odvolací námítky a konstatoval, že soud prvního stupně opětovně pochybil, neboť opět náležitě nezjistil skutkový stav. Nalézacímu soudu současně vytkl způsob provádění listinných a věcných důkazů, které dle jeho názoru soud přes pokyn MS Praha provedl obdobným způsobem jako v předchozím řízení a porušil tak povinnost řídit se pokyny odvolacího senátu. Dle názoru odvolatele byl nalézací soud povinen provádět dokazování listinnými důkazy tak, že ke každému předloženému listinnému důkazu uvede, jaké konkrétní skutečnosti mají být tímto důkazem prokazovány a vůči kterému z pachatelů a namítá,

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

že tak soud nečinil a namísto hodnocení důkazů soud toliko předčítal podstatnou část listin, aniž by bylo zřejmé, co z nich má vyplývat protiprávního, a kterého z obžalovaných se mají tyto důkazy týkat. Při žádosti obžalovaných o čtení důkazů se pak soud pokusil tuto povinnost vnútit právnímu zástupci obžalovaného. Z provedeného dokazování nalézacím soudem pak není stále patrné, která ze společností měla v konkrétním jednotlivém případě plnit a která nikoli, přestože obžalovaní od počátku tvrdí a prokázali, že ke konkrétnímu reklamnímu plnění, zadokumentovanému ve spise, došlo. Přes tuto skutečnost nalézací soud setrval na závěru o fiktivním plnění, tedy opětovně nezjistil správně skutkový stav, ani nebyl schopen vysvětlit, jak se tedy reklamy na stadionech a sportovištích objevily, když veškerá plnění realizovaná v rámci obchodní spolupráce mezi žalovanými a jejich společnostmi byla fiktivní. Domnívá se, že jde o uplatnění principu kolektivní viny, kdy soud přes svá tvrzení neprovedl důkazy, které by ve svém souhrnu dávaly logický řetězec, naopak tomuto řetězci chybí jednotlivé články. Konkrétní mechanismus reklamní činnosti, o kterých soud opírá závěr o vině, současně soud ve svém hodnocení důkazů nijak nerozvedl a ve vztahu ke společnostem Cxxxxo a Mxxxxe Sxxxxo dospěl k závěru, že tyto společnosti reklamní práva od stadionu nekupovala a s jejich manažery a jednatelem nejednala, přičemž pominul související reklamní činnost vyplývající z prohlášení společnosti Dxxxxn Cxxxxxxxxxy Sxxxxxs Ltd. (dále jen „Dxxxxn“), jež bylo dodané až po odvolání do původního rozhodnutí soudu prvního stupně a to v kopii a v anglickém jazyce. Nalézacímu soudu vytyká, že při novém dokazování bezdůvodně zamítl návrh obžalovaného na provedení důkazu výslechem svědka [titul] R. L. jako člena statutárního orgánu společnosti Dxxxxn, ačkoliv neodůvodnil, proč je považuje za nadbytečný. Samotné tvrzení svědka D., že tato společnost neměla přeprodávat zakoupená reklamní práva společností v České republice neznamená, že nemohla přeprodávat práva společnosti Cxxxxo, což si soud měl ověřit opětovnou výpovědí svědka D. a jeho konfrontací s předloženou listinou spol. Dxxxxn. Pokud se jedná o tvrzení svědka D., že společnost Dxxxxn nepřeprodávala reklamní práva českým společnostem, toto odporuje tvrzení zástupce stadionu AC Sparta, že reklamy na jejich sportoviště byly v roce 2016 zadány společností SXXXXT GXXXX s.r.o. která je též českou společností. Obžalovaný tak namítá, že nalézací soud měl prověřovat skutečnost, zda společnost SXXXXT GXXXX měla zakoupena reklamní práva na stadionu AC Sparta Praha od společnosti Dxxxxn a namítá nesprávnost závěru soudu, že jednatele a ředitele této společnosti nebylo možno na oficiálních stránkách vlády Spojeného království Velké Británie a Severního Irska dohledat s poukazem na to on, že ostrovy, na nichž je společnost registrována, mají vlastní právní systém, ve značné míře nezávislý na Spojeném království, a společnost tak není zapsána v obchodním rejstříku Spojeného království. S ohledem na výše uvedené výhrady navrhuje obžalovaný H. zrušit rozsudek nalézacího soudu a rozhodnout o zproštění obžalovaného.

7. I poslední z obžalovaných **T. J.** podal odvolání jak do výroku o vině tak i do výroku o trestu napadeného rozsudku, jímž byl odsouzen jako jednatel spol. Mxxxxe Sxxxxo pro účastenství ve formě pomoci spol. X-X-X CZ k přečinu zkrácení daně a podobné povinné platby dle § 240 odst.1 tr. zákoníku. I tento obžalovaný setrval na předchozí obhajobě, znovu namítl, že nalézací soud nesplnil své zákonné povinnosti prokázat vinu obžalovaných, když i po vrácení věci odvolacím soudem provedl pouze dokazování listinnými důkazy a vyžádal si zprávy o majetkových poměrech obžalovaného Z. a obžalovaného H.. Dle názoru obžalovaného se soud opětovně nevypořádal s předchozími námitkami obhajoby, jak co do naplnění subjektivní stránky žalovaného přečinu, tak k naplnění stránky objektivní, neboť se domnívá, že mu žalované jednání nelze přičítat. Dále obžalovaný opakuje námitky k skutkovým zjištěním i svou

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

obhajobu, uplatněnou opakovaně již v nalézacím řízení, tedy že reklamní plochy nakupoval buď přímo od stadionů nebo od jiných dodavatelů, jako například společnosti Cxxxxo, někdy tyto plochy pouze přeprodával, někdy je přeprodával s tím, že zároveň na těchto plochách zajistil pro objednatele konkrétní reklamu, jak tomu bylo v případě společnosti X-X-X CZ. Domnívá se, že jeho výpověď je podporována výpovědí spoluobžalovaného Z. i dalšími svědeckými výpověďmi, např. svědka L. R. (zástupce spol. SXXXXT GXXXXP), který popsal, že s obž. Z. nepřímo obchodoval tak, že mu přeprodával reklamní práva, zakoupená od společnosti SXXXXT GXXXXP jinou blíže neztotožněnou společností, když přímo spol. SXXXXT GXXXXP Z. prodávat práva nemohla, neboť už je neměla. Tým svědek současně potvrdil svou spolupráci s obžalovaným J. při fotodokumentaci reklamních plnění. Obdobně jeho tvrzení podporuje i výpověď svědkyně D. G. (zastupující spol. SXXXXT GXXXXP), která líčila „spolupráci“ při zadávání reklamních služeb, jimiž pověřovala další společnosti i důvody, které k přeprodávání služeb jednotlivé společnosti vedly i způsoby uzavírání smluv. Též zajištěná fotodokumentace reklamních plnění dle názoru obžalovaného J. u smluvní dokumentace prokazuje, že byť kontrakt na pronájem reklamních ploch byl uzavřen mezi konkrétní společností a klientem, tyto kontrakty, založené ve spise současně nevylučují, že se obžalovaní nemohli podílet na zajištění reklamních ploch, na zajištění dalších služeb, na umístění reklam, obstarání kontaktů, fotodokumentaci reklam apod., tedy že se každý podílel na reklamní činnosti svou měrou. Dle stanoviska obžalovaného na těchto závěrech nic nemění ani skutečnost, že pronajímatelé reklamních ploch (tedy konkrétní stadiony) neměly o činnosti společnosti, Cxxxxo či Mxxxxe Sxxxxo žádné informace, neboť svého výtěžku dosáhly již samotným pronájmem reklamní plochy. Obžalovaný tak napadá i hodnocení důkazů v podobě výpisu z účtů společnosti, které mají dle soudu prokazovat, že v rozhodném období na účet společnosti Mxxxxe Sxxxxo měly přicházet pouze finanční prostředky od společnosti X-X-X CZ, tyto byly následně obžalovaným J. vybírány v hotovosti a vkládány na jeho osobní účet, či na tento účet přeposílány. Dle názoru obhajoby výběry a převody finančních prostředků nemohou prokazovat, že v rámci obchodování s reklamními plochami docházelo k fiktivnímu plnění a usvědčovat obžalovaného z trestné činnosti. O nelegální činnosti nesvědčí ani výběry hotovosti či přefakturace na soukromý účet, když ze spisového materiálu vyplývá, že společnost Mxxxxe Sxxxxo získávala reklamní plochy od dalších společností, kterým musela samozřejmě zaplatit, přičemž často byly požadovány platby v hotovosti. Obžalovaný se cítí nevinný a navrhuje, aby Městský soud v Praze jako soud odvolací zrušil napadený rozsudek ve výrocích o vině a trestu sám rozhodl podle § 259 odst. 3 trestního řádu tak, že se obžalovaný J. zprošťuje obžaloby v plném rozsahu.

8. **Městský soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, stejně jako správnost postupu řízení, které předcházelo jeho vyhlášení, a to z hlediska vytýkaných vad. Na podkladě přezkumu věci v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu pak odvolací soud dospěl k závěru, že podané odvolání státního zástupce je zčásti důvodné, a to co do výroků o uložených trestech všem obžalovaným s výjimkou obž. J.; v případě obž. H. je pak odvolání státního zástupce i obžalovaného důvodné i do výroku o vině, neboť v důsledku změny trestního zákoníku zákonem č. 333/2020 Sb. již nelze klást obžalovanému ani v bodě III. 1 rozsudku za vinu účastenství na zločinu dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, ale toliko na přečinu dle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, když rozsah trestné činnosti, jímž umožnil zkrátit daňovou povinnost spol. X-X-X CZ nedosáhl**

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

daňového úniku ve výši 1.000.000 Kč. Odvolání ostatních obžalovaných pak shledal odvolací soud zcela nedůvodným.

9. Přezkumem spisového materiálu dospěl odvolací soud k závěru, že v přípravném řízení ani v řízení před obvodním soudem - po vrácení věci k novému projednání pro podstatné vady řízení a porušení práva na obhajobu - tentokrát nebyla porušena procesní ustanovení v rozsahu, který by způsobil podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a vedl k vrácení věci k novému projednání. **S obhajobou se lze plně ztotožnit, že soud je při předkládání listinných důkazů dle § 213 odst. 1 tr. řádu povinen na žádost stran číst požadovanou část listin ve smyslu § 213 odst. 2 tr. řádu** – a to přesto, že může takové jednání obhajoby považovat zcela důvodně za obstrukční, tím spíše za situace, kdy obhajoba požaduje číst v hlavním líčení značné množství listin, s nimiž byli obhájci i obžalovaní seznámeni již z doby ukončení vyšetřování. **Stejně tak je nepřipustné, aby soud pověřil čtením listinných důkazů obhajobu** (procesní postup v těžké věci, kdy pověřit provedením listinných důkazů lze pouze státního zástupce, a to jen v omezeném rozsahu, popsal odvolací soud již v usnesení 8 To 134/2020 ze dne 25.5.2020 pod bodem 15, na který tímto odkazuje). Konečně po přerušení hlavního líčení ke zklidnění situace, na jejímž vyhocení se významnou měrou podílela obhajoba, předsedkyně senátu svůj přístup přehodnotila a aplikovala postup zákonný. **Byť tedy v některých případech nebyl postup soudu minimálně dočasně zcela v souladu s trestním řádem a akceptovat lze i oprávněnost námitky obhajoby, že soud část listinných důkazů pro meritum věci významných neprovedl, nelze se ztotožnit se závěrem, že by drobnější procesní pochybení způsobila porušení práva na obhajobu či právo na spravedlivý proces, natož pak že by měla být důvodem ke zrušení věci a jejímu přikázání k projednání v jiném složení senátu, jak obžalovaní požadují.** Nalézacím soudem neprovedené listinné důkazy z přípravného řízení lze provést i před soudem odvolacím, což tento učinil a dokazování současně rozšířil jak o listinné důkazy, které nalézací soud přes pokyn odvolacího soudu neobstareal, tak o další listiny k ověření objektivních podkladů pro ukládání peněžitého trestu obžalovaným Z. i H., neboť nalézací soud se - přes jinak shledanou nevěrohodnost tvrzení obž. Z. - při šetření k majetkovým poměrům spolehl výhradně na prohlášení obžalovaného a sám žádné bližší šetření, a to opět ani ve veřejně dostupných zdrojích, k majetku obžalovaného neučinil. S ohledem na skutečnost, že odvolací soud zčásti zopakoval předchozí dokazování a zčásti sám dokazování doplnil, mohl provedené důkazy též hodnotit a napravit nedostatky a pochybení nalézacího soudu, spočívající jak v absenci provedení části listinných důkazů (na něž se nalézací soud odvolává, ačkoli je zákonným způsobem neprovedl), tak v absenci řádného odůvodnění odsuzujícího rozsudku. Tento na základě provedených důkazů doplnil o bližší odůvodnění objektivní stránky žalovaného jednání ve vztahu k úmyslnému porušení zákona o DPH obžalovanými, přičitatelnosti jednání obžalovaným jako osobám, zastupujících společnosti na daňovém úniku profitující, i přičitatelnosti trestní odpovědnosti právnické osobě, jakož i bližšímu popisu prokázání subjektivní stránky trestné činnosti obžalovaných s odůvodněním způsobu zneužití práva na odpočet DPH, na němž se podíleli všichni obžalovaní. Tímto postupem odvolací soud vyhověl i dalším oprávněným námitkám obhajoby, vytýkajícím napadenému rozsudku pochybení, jež odvolací soudu mohl sám napravit.

10. Na základě shora uvedeného tak odvolací soud uzavírá, že právo obžalovaných na řádný proces i právo na obhajobu bylo plně zachováno, obžalovaní byli o svých právech poučeni, v přípravném řízení i v řízení před soudem, byli zastoupeni zplnomocněnými obhájci a právnická osoba ustanoveným opatrovníkem a v průběhu nového řízení před soudem se jim dostalo možnosti svá práva v plném rozsahu uplatnit. Důvod ke zrušení rozhodnutí a vrácení věci nalézacímu osudu proto v odvolacím řízení shledán nebyl.
11. Ke skutkovým zjištěním odvolací soud ověřil, že Obvodní soud pro Prahu 2 provedl podstatnou část důkazů v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu a tyto pak hodnotil tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve všech vzájemných souvislostech. Byť část listinných důkazů z přípravného řízení neprovedl, ačkoli se jednalo o důkazy nikoli nevýznamné – zejména listiny prokazující smluvní vztah mezi Duklou Liberec a spol. SXXXXT GXXXXP sv. G. (která reklamní společnost koupila jako nezaměstnaná švagrová sv. D., jenž zastupoval spol. Dxxxxn s domicilem na ostrovech Spojeného království), listinné důkazy dodané FÚ ke koncovým uživatelům reklamy (Maixner&Hanuš, Svijany, KMB Systém, Federal Cars, Compag Mladá Boleslav, kopie spisů MS Praha – obchodního rejstříku ke spol. Mxxxxe Sxxxxo a Cxxxxo a s nimi provázanými společnostmi Fxxxxh Wxxd a Pxxxxt Pxxxxa (ovládanými fakticky obž. H. prostřednictvím již odsouzeného sv. S. v pozici tzv. bílého koně), přesto na základě provedených a zhodnocených důkazů dospěl nalézací soud **ke správným skutkovým závěrům o fiktivnosti žalovaných reklamních plnění, jež společnost Cxxxxo a Mxxxxe Sxxxxo fakturovaly společnosti X-X-X CZ, aby si ta mohla uplatnit neoprávněné odpočty DPH, jakož i v případě obž. H. pod body III. 2, 3 fiktivní faktury vystavené spol. TXXXXXV MXXXXT, na jejichž základě obž. H. nejen snížil daňovou povinnost spol. Cxxxxo, vzniklou této vystavením fiktivních faktur ve prospěch společnosti X-X-X CZ, ale zažádal za měsíce květen a srpen 2016 dokonce o vyplacení nadměrného odpočtu DPH (tak jak prokazatelně činil dle výpisu z účtu i v předchozích měsících). V této části odkazuje odvolací soud na podrobné hodnocení provedených důkazů pod body 37 - 48, 50, i důkazů, které doplnil až odvolací soud, který se však s komplexním hodnocením dokazování, provedeného nalézacím soudem, ve vztahu ke skutkovým okolnostem žalovaných skutků ztotožňuje a sám je následně argumentačně doplňuje.**
12. Popisy skutků ve výroku napadeného rozsudku, jen mírně a při zachování totožnosti skutku upravené oproti předchozím výrokům o vině ve zrušeném rozsudku nalézacího soudu ze dne 17.2.2020, korespondují se skutkovým stavem, tak jak byl nalézacím soudem i soudem odvolacím při doplnění dokazování bez důvodných pochybností prokázán. Provedené důkazy v hlavním líčení i veřejném zasedání prokazují vzájemný vztah obžalované obchodní společnosti X-X-X- CZ, ovládané obž. Z., v jejíž prospěch byla především žalovaná fakturační plnění deklarována, a to za účelem snížení povinnosti k odvodu DPH, obchodní korporace Mxxxxe Sxxxxo, ovládané jednatelem obž. J. a spol. Cxxxxo, zastoupené sv. S. jako tzv. bílým koněm, fakticky ovládané na základě udělené plné moci obž. H., a jejich vzájemné faktické i předstírané ekonomické vztahy. Provedeným dokazováním soud ověřil, že spol. Cxxxxo (ovládaná obž. H., jenž odmítl vypovídat), spol. Mxxxxe Sxxxxo (zastoupená jednatelem obž. J., který nebyl schopen ani vysvětlit jaké reklamní plnění přesně poskytoval) a spol. TXXXXXV MXXXXT (vystupující toliko jako jediný dodavatel spol. Cxxxxo, propojené sv. S. jako tzv. bílým koněm, řízeným obž. H. a zastoupenou obž. J. jako jednatelem společnosti až do dubna 2016), které měly dle shodného tvrzení všech obžalovaných zajišťovat reklamní

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

plnění pro „koncové uživatele“ společnosti X-X-X CZ (např. Maixner & Hanuš, Svijany, KMB Systém atd.), jež obhajoba deklaruje připojenou fotodokumentací, jsou společnostmi ekonomicky neschopnými samostatné existence, které rozhodně neprovozovaly v předmětném období podnikání za účelem dosažení zisku, ale minimálně při fakturačních plněních uvedených v napadeném rozsudku tak činili za účelem vylákání daňové výhody ve prospěch spol. X-X-X CZ (společnosti Cxxxxo a Mxxxe Sxxxxo), spol. TXXXXXV MXXXT tak poté činila ve prospěch spol. Cxxxxo, a to se stejným cílem, tedy snížit zákonnou povinnost k úhradě DPH a to dokonce do záporných čísel, která představují nárok na vyplacení daňového odpočtu.

13. V průběhu doplnění dokazování ve veřejném zasedání předložil odvolací soud stranám listiny z přípravného řízení či z řízení před nalézacím soudem, které nalézací soud v hlavním líčení neprovedl, ačkoli dokreslují trestnou činnost obžalovaných a nalézací soud těmito důkazy sám v odůvodnění rozsudku argumentoval. Jedná se zejména o následující listinné důkazy.

14. Ze **Smlouvy o reklamě mezi společností SXXXXT GXXXP zastoupenou sv. G. a VK Dukla Liberec s.r.o. ze dne 22. 9. 2015** na č.l. 640 - 643 soud zjistil, že v rámci Smlouvy o reklamě se zavazuje VK Dukla Liberec provádět reklamní činnost pro SXXXXT GXXXP a šířit tím dobré obchodní jméno společnosti SXXXXT GXXXP, a to **formou umístění loga této společnosti a jejích obchodních partnerů v konkrétním rozsahu při konkrétních zápasech na stadionu společnosti VK Dukla Liberec, na dresech svých hráčů, na pevných barelech atd. a dodávat společnosti SXXXXT GXXXP fotomonitoring**, dokladující plnění z uzavřené smlouvy Společnost SXXXXT GXXXP se zavázala dodat společnosti VK Dukla Liberec grafické podklady a návrhy k provedení reklamní činnosti dle čl. 36 smlouvy. Smlouva byla uzavřena na dobu 1 roku od 1.10.2015 do 30.9.2016 a za celou sezonu roku 2015 - 2016 byla smluvena úhrada za zajištění reklamy ve prospěch společnosti SXXXXT GXXXP a jejích obchodních partnerů v celkové výši 800.000 Kč plus DPH, a to ve dvou splátkách, jejichž úhradu prokazují faktury, vystavené VK Dukla Liberec ve prospěch odběratele SXXXXT GXXXP na č.l. 644 - 649, a to v celkové částce 968 000 Kč, včetně DPH. Dále soud předložil též **faktury vystavené společností SXXXXT GXXXP jako dodavatele pro svého odběratele - spol. X-X-X CZ** za postoupení reklamních práv za měsíc květen 2016 (č.l. 650 - 652), jímž spol. X-X-X postoupila reklamní práva, zajištěná volejbalovým klubem VK Dukla Liberec za tento měsíc za úhradu částky 142.780 Kč, včetně DPH.

15. K ověření vztahů mezi jednotlivými společnostmi i jejich ekonomické a personální situaci doplnil Městský soud v Praze z veřejně dostupných zdrojů výpisy z obchodního rejstříku včetně jeho Sbírký listin ke společnostem, jež se podíleli na stíhané trestné činnosti a z přípravného řízení pak zopakoval dokazování k těmto společnostem i ke spol. Fxxxxh Wxxd s.r.o. (dále jen „Fxxxxh Wxxd“), spjaté s osobou svědka M. S. a obž. H.. Z těchto listin zjistil, že společnost **Mxxxe Sxxxxo** byla zapsána do OR dne 24. listopadu 2011 a jejím statutárním orgánem byl době stíhané trestné činnosti **obž. T. J.**, a to v období od xxx do xxx. Poté, co obž. J. sám sebe jako jednatele odvolal, jmenoval jednatelem společnost Fxxxxh Wxxd., zastoupenou jednatelem M. S., o němž bylo prokázáno – a to jednak rozsudky z dalších tr. řízení, jednak jeho svědeckou výpovědí, že figuroval ve společnostech ovládaných obž. H. v postavení tzv. bílého koně, pracujícího ve prospěch obžalovaného H.. Ze sbírký listin Obchodního rejstříku pak soud zjistil, že účetní závěrka za období let 2015-2016 nebyla dodána do sbírký listin obchodního

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

rejstříku, ačkoliv je to povinností jednatele společnosti, účetní závěrky společnosti byly dodány toliko za rok 2012 až 2014.

16. Ke společnosti **TXXXXXV MXXXT**, tedy společnosti, která dodala dle rozsudku za účelem neoprávněného odpočtu spol. Cxxxxo fiktivní fakturaci na údajně poskytnutá zdanitelná plnění této společnosti za cca 3 mil. Kč bez daně jen za měsíc květen 2016 (pod bodem III. 2 rozsudku) a za cca 2.000.000 Kč bez DPH za měsíc srpen 2016 (pod bodem III. 3 rozsudku), soud zjistil, že tato společnost zapsána v obchodním rejstříku 13. února 2006 byla ke dni 3.12.2019 v likvidaci. Předmětem jejího podnikání byla reklamní činnost a marketing, organizování sportovních soutěží a specializovaný maloobchod. Statutárním orgánem společnosti byl v Obchodním rejstříku zapsán v době těsně předcházející stíhanému skutku obž. T. J., a to od xxx do xxx. Ke dni xxx byl obž. J. jmenována jednatelem společnosti společnost Fxxxh Wxxd zastoupená jednatelem M. S. - tedy tatáž společnost, kterou prostřednictvím svědka S. ovládal obž. H., stejně jako společnost Cxxxxo. Není tedy pochyb o tom, že obž. J. a obž. H. byli provázáni při páčání trestné činnosti nejen s obž. Z., ale též vzájemně, tak jak o tom svědčí doklad o postoupení vzájemných pohledávek, a že jejich jednání tak mělo být kvalifikováno též dle § 240 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (což odvolací soud již nemůže napravit pro absenci odvolání státního zástupce do viny obou obžalovaných v jejich neprospěch). Ze sbírky listin odvolací soud ověřil, že účetní závěrky byly do obchodního rejstříku vkládány pouze za období do roku 2014, za roky 2015 ani 2016 (kdy jednatelské oprávnění přešla na společnost Fxxxh Wxxd) účetní závěrky ani rozvahy založeny do sbírky nebyly.

17. Z výpisu společnosti **Fxxxh Wxxd**, zapsané do Obchodního rejstříku dne xxx, soud zjistil, že tato společnost měla podnikat v oboru koupě zboží za účelem dalšího prodeje, zprostředkovatelské činnosti v obchodu a činnosti realitní kanceláře. Jednatelem této společnosti byl v době stíhaného skutku až do současnosti svědek **M. S.** a to od xxx, společníkem byla společnost **Pxxxxt Pxxxx s.r.o. (jejímž jednatelem byl v žalovaném období též sv. S. a společníkem byla spol. Cxxxxo)** - tedy společnost, jejíž půjčky se prolínají výpisem z účtů společnosti **Cxxxxo**, a která (stejně jako další společnost užívána k převodu peněz vzájemnými půjčkami – Pxxxxxxxxxxa s.r.o., jejímž jednatelem a společníkem byl v žalovaném období nejprve sv. S. a následně spol. Fxxxh Wxxd) prokazatelně spadala též do portfolia společností, ovládaných obž. H. k machinacím s DPH.

18. Z poslední vložené účetní závěrky společnosti **TXXXXXV MXXXT** do sbírky listin Obchodního rejstříku soud zjistil, že již nejméně od roku 2013 byla společnost dotována „cizími zdroji“ a to v řádech milionů korun, již ke dni 31.12.2014 byla společnost v záporném výsledku hospodaření, a to ve výši 552.000 Kč. **Z přílohy této účetní závěrky společnosti pak vyplývá, že předmětem činnosti byla reklamní činnost a marketing, společnost však vykazuje 0 zaměstnanců a ani v roce 2016 žádné platby zaměstnancům ani odvody za zaměstnance společnost nečinila – přesto předkládá k uvěření, že dodala za 2 měsíce činnosti spol. Cxxxxo služby za 5 mil. Kč.**

19. Z úplného výpisu společnosti **X-X-X CZ** soud zjistil, že byla zapsána do obchodního rejstříku xxx, pod jménem X-X-X byla zapsána xxx s předmětem podnikání výroba obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a pronájem nemovitostí bytů a nebytových

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

prostor. Statutárním orgánem v době stíhaného skutku byl a je stále od xxx obž. Z., který je současně jediným společníkem této společnosti. V minulosti však patřil ke společníkům této společnosti též sv. J. D., nar. xxx, trvale bytem v xxx, který dle vlastní výpovědi zná i obž. J. a doporučil spol. SXXXXT GXXXX AC Sparta Praha k převzetí části reklamních plnění v době, kdy spol. Dxxxxn ukončila s AC Sparta Praha smluvní spolupráci. Obž. Z. se v odvolacím řízení domáhal výsledku tohoto svědka - s ohledem na skutečnost, že i ze zprávy AC Sparta Praha vyplývá, že v době stíhaných skutků již AC Sparta Praha spol. Dxxxxn reklamní plnění neposkytovala, je **opakovaný výslech svědka zcela irelevantní**. Ze sbírky listin Obchodního rejstříku pak soud ověřil, že veškeré účetní závěrky spol. X-X-X až do roku 2017 nebyly do obchodního rejstříku vkládány, teprve k datu 11. 5. 2017, tedy v době trestního stíhání, byla vložena do sbírky listin Obchodního rejstříku účetní závěrka za rok 2010 s přílohou a účetní závěrka, rozvaha a příloha za rok 2016. O validitě údajů, uvedených v těchto dodatečně zaslaných závěrkách lze pochybovat stejně úspěšně, jako o dodatečně dodané kopii listiny obž. Z. v anglickém jazyce, která má stvrzovat jeho obchodní aktivity se spol. Dxxxxn. Odvolací soud tuto listinu stranám předložil toliko k prokázání, že jde o ověřenou kopii, obžalovaný k ní sdělil, že originál nevlastní a soud ji tak nepovažuje za listinu, která by mohla ke stíhanému skutku (navíc v anglickém jazyce, který není jazykem jednacím) cokoli prokazovat. Nicméně z přílohy účetní závěrky společnosti X-X-X za rok 2016 odvolací soud zjistil, že tato vykonávala obchodní činnost a reklamní činnost, ke dni 31.12.2016 měla pohledávky z obchodního styku ve výši 4.451.000 Kč a krátkodobé závazky ve výši 4.829.000 Kč. Vůči společníkům, tedy obž. Z., měla společnost v té době závazek ve výši 896.000 Kč. Hospodářský výsledek společnosti za rok 2016 činil ztrátu ve výši 224.000 Kč. Z rozvahy ke dni 31.12.2016 vyplývá, že společnost žila v cizích zdrojů, které činily ke konci roku 2015 celkovou výši 12.000.000 Kč a ke konci roku 2016 byly údajně ve výši 5.783.000 Kč, přičemž původ cizích zdrojů není taktéž znám. Též tyto záznamy jsou nepřímým důkazem o krácení daně, když tento způsob financování se typicky objevuje ve společnostech zneužívajících principu daňové neutrality právě formou dlouhodobých „cizích zdrojů“, vyrovnávajících dlouhodobou a ekonomicky neodůvodnitelnou účetní ztrátu společností.

20.Z doplněného dokazování vzal odvolací soud z ověřených kopií spisů Obchodního rejstříku a ze sbírky listin dále za prokázané, že společnosti, zajišťující dle tvrzení obhajoby reklamu pro blíže neztotožněné „koncové uživatele“, nejen že neměly na reklamní činnost uzavřený žádný obchodní kontrakt, ale z výpisů jejich účtů (když kompletní účetnictví se vesměs „nedochovalo“ a zpráva ČSSZ se týká jen absence zaměstnanců spol. Cxxxxo ve stíhaném období) vyplývá, že neměly ani žádné zaměstnance a volné finanční prostředky k financování takového plnění. Odhlédneme-li od úhrad poskytovaných jim za fiktivní plnění spol. X-X-X CZ, v jejíž prospěch fakturovaly několikrát měsíčně statisícové částky za ničím nedoložená plnění a tyto finanční částky, vložené spol. X-X-X CZ převodem na účet jednotlivých společností, vybírali obžalovaní z účtů v hotovosti či je převáděli na osobní účty tak, aby snížili transparentnost účetních operací mezi řetězcem žalovaných společností, určených k neoprávněným daňovým odpočtům DPH.

21.Z listin, předložených obžalovanými, které nalézací soud vyzval k prohlášení o majetkových poměrech, odvolací soud zjistil, že **obž. D. H.** deklaruje, že stále není zaměstnán, má příjmy jen z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, a to v rozsahu 300 hodin ročně s měsíční mzdou 10.000 Kč, nepobírá žádné dávky hmotného zabezpečení ani sociální podpory a důchodového zabezpečení, příležitostně si údajně přivydělává při stěhování částkou cca

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

5.000Kč měsíčně. K závazkům uvádí vyživovací povinnost k synovi J. H., narozenému xxx, dále uvádí věřitelský závazek ve výši cirká 20.000 Kč. Z KN soud ověřil že obž. H. nemá evidována žádná práva k nemovitém majetku, v Insolvenčním rejstříku má vedeno celkem 8 exekucí vesměs bagatelního rozsahu s výjimkou exekučního řízení k vymáhání částky 800.000 Kč z titulu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 18 C 550/2006. Exekuce byla zahájena dne 12.4.2017 a není dosud skončena.

22. **Obž. L. Z.** soudu doložil, že podniká v oboru volné živnosti za poslední zdaňovací období se záporným výsledkem podnikání -34.200 Kč. Po započtení příjmu z nájmu po odečtení daně jeho celková výše **ročního příjmu údajně činí 116.225 Kč**. Jako majetek větší ceny uvádí rodinný dům v xxx a spoluvlastnický podíl ve výši 601/10000 na č. p. xxx xxx. K závazkům uvádí výživné na 17 letou dceru v ústavu, k níž měl stanoveno výživné soudem původně ve výši 2.000 Kč měsíčně, od června 2019 do března ve výši 1.000 Kč měsíčně od března 2020 ve výši toliko 200 Kč měsíčně. Další závazky tvoří leasingové splátky společnosti Volkswagen Financial Servis ve výši 9. 554 Kč měsíčně a dluh u dětského domova xxx ve výši 10.033 Kč, nedoplatek výživného matce nezletilé A. P. ve výši 15.002,66 Kč. Současně obž. Z. předložil rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ve věci nezletilé L. Z., dcery rodičů A. P. a Ing. L. Z., jímž k odvolání obžalovaného bylo stanoveno výživné otce pro nezletilou L. ve výši 1.000 Kč měsíčně do 30. 3. 2020 a od 1.4.2020 ve výši toliko 200 Kč k rukám zařízení, v němž nezletilá vykonává ústavní výchovu. Z obsahu rozsudku pak vyplývá, že otec ani matka o nezletilou nepečují, tato je umístěna v rámci nařízené ústavní výchovy do dětského domova, rodičům je stanoveno výživné, jež se obžalovaný s ohledem na předstíranou nemajetnost pokusil úspěšně snížit na minimum. Ke své vyživovací povinnosti obžalovaný Z. doložil, že ukončil pracovní poměr u společnosti X-X-X k xxx, t.č. není nikde zaměstnán. Pracuje v oboru reklamy pro xxx a jeho současná situace je poměrně tristní, neboť v důsledku pandemické vlny přišel o výděly a žije jen toliko kompenzační bonusy vlády.

23. Oproti tvrzení obžalovaného ověřil již nalézací soud z Katastru nemovitostí, že obžalovaný má skutečně evidována práva pro osobu na LV číslo xx v katastrálním území xxx, tato však blíže neověřoval. Odvolací soud doplněním dokazování za účelem posouzení přiměřenosti uloženého peněžitého trestu ověřil v Katastru nemovitostí, že obžalovaný je jednak vlastníkem bytu v bytovém domě na adrese xxx, xxx, dále je pak majitelem luxusní nemovitosti – rodinného domu s rozsáhlými nebytovými prostory v přízemí, jež pronajímá, a to na adrese svého trvalého bydliště – tedy xxx, zapsaný na LV č. xxx v k.ú. xxx, který nabyl v r. 2008 vypořádáním SJM jako novostavbu z r. 2006. Dům o třech patrech s užitnou plochou 300 m² je t.č. nabízen k prodeji za částku 7.590.000Kč s poznámkou že prošel v r. 2017 (tedy krátce po stíhané trestné činnosti) nákladnou rekonstrukcí, což je patrné i z připojené fotodokumentace. Obžalovaný Z. stejně jako obž. J. nemá v insolvenčním rejstříku žádný záznam o vedeném exekučním řízení. O majetkových poměrech obž. Z. tak lze říci, že jeho majetek je ze značné části neprokázaného původu, rozhodně však nejde o osobu nemajetnou, naopak jeho majetek lze počítat v milionových hodnotách při fakticky nulové vyživovací povinnosti, již dosáhl na základě předkládaní účelových informací opatrovnickému soudu.

24. **K posouzení okolností stíhaných skutků považuje soud za podstatné připomenout následující již provedené listinné důkazy, zásadní pro posouzení věci.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

25. Ze sdělení AC Sparta Praha ze dne 16.8.2017 bylo zjištěno, že je provozovatelem světelných LED panelů na svém stadionu, reklamní sdělení vysílá na základě uzavřených smluv s obchodními partnery, jejichž seznam zaslala, a to včetně celkové doby, po které byla reklama pro tyto partnery vysílána v příslušných utkáních. Z připojené tabulky na č.l. 769 pak soud zjistil, že v období od května do konce srpna 2016 byla tímto fotbalovým klubem poskytnuta reklamní plocha pro spol. SXXXXT GXXXXP, jako zprostředkovatele reklamy dalších mluvních partnerů, v celkové délce plnění v rozsahu pouhé 1 minuty za celý zápas. V dodatku zprávy ze dne 6.9.2017 pak AC Sparta Praha potvrdila, že vysílala reklamní loga spol. SOVA Liberec, KMB Systems, Meixner& Hanuš, X-X-X CZ a Compaq v době od 7.5.2016 - 21.8.2016 (loga se vysílala dle zprávy AC Sparta Praha ve 2 - 4 termínech zápasů 7.5.2016, 14.5.2016, 30.7.2016 a 21.8.2016), odběratelem reklamních služeb byla spol. SXXXXT GXXXXP. V jiných termínech ligy k reklamě loga výše uvedených společností nedošlo. **Ze Smlouvy o poskytnutí reklamy mezi spol. SXXXXT GXXXXP jako odběratelem a AC Sparta Praha jako dodavatelem reklamních služeb ze dne 1.7.2016 na č.l. 781-7854** soud ověřil, že též v případě AC Sparta Praha tato společnost poskytovala reklamní plnění ve prospěch spol. SXXXXT GXXXXP a jejich obchodních partnerů, a to využíváním 1. řady LED panelů u hrací plochy po dobu 1 minuty zápasu za částku 400.000 Kč. Současně si AC Sparta Praha vymínila, že v případě, že odběratel umožní užívat reklamní plnění třetí osobě, musí dle čl. III/1 písm. d) mít k takovému využití předchozí písemný souhlas klubu (který nebyl pro jiné než citované společnosti udělen). K realizaci reklamy dle čl. III/1 písm. c) byla dle smlouvy spol. SXXXXT GXXXXP oprávněna toliko dodávat podklady (loga) pro výrobu reklamního spotu, reklamní činnost si zajišťovala AC Sparta Praha sama. **Není tedy pochyb o tom, že i reklamní plnění AC Sparta Praha byla vždy vázána na jednotlivá utkání, neboť mimo utkání reklama na stadionu neprobíhala, a že k reklamní činnosti spol. SXXXXT GXXXXP ani spol. X-X-X CZ nemohla zmocnit další právnické ani fyzické osoby.**

26. **Z výpisu společnosti TXXXXXV MXXXXT na č.l. 432 až 435** soud zjistil, že v období od 1.1.2016 do 31.10.2016 byly na účet společnosti jednorázově a v hotovosti vloženy dne 8.1.2016 částka 10.000 Kč, dne 10.2.2016 částka 11.000 Kč a 19.5.2016 2.200 Kč. Všechny platby z účtu jsou odchozí, vložená hotovost se spotřebovává na jednotlivé poplatky banky či sankce za debetní zůstatek účtu. Z výpisu z účtu nevyplývá, že by společnost měla jakékoli zaměstnance, nakupovala jakékoli zboží či inkasovala platby za jakékoli služby v rámci své podnikatelské činnosti, natož aby prováděla z účtu povinné odvody či přijímala zdanitelná plnění, která fakturovala od 1.5.2016 do 31.5.2016 za provedené reklamní služby ve prospěch spol. Cxxxxo, a které tato společnost uplatnila v rámci daňového odpočtu za měsíc květen 2016, tak jak je popsáno v bodech III. 2, 3 napadeného rozsudku, který co do popisu skutku do svého výroku o vině obž. H. převzal i Městský soud v Praze. Z mimořádného výpisu z účtu společnosti TXXXXXV MXXXXT ve spojení s fakturami uvedenými v popisu skutku III. 2, 3 rozsudku, založenými ve spise, a s výsledky šetření FÚ, má tak soud za jednoznačně prokázané, že tato společnost nevykonávala žádnou podnikatelskou činnost po celých 10 měsících sledovaného období a jen stěží tak mohla během měsíců května a srpna 2016 bez smlouvy, ale zejména bez zaměstnanců a bez jakýchkoli subdodávek (které by neměla ani z čeho hradit) zajistit pro spol. Cxxxxo reklamní plnění v hodnotě přesahující celkovou částku ve výši 5.000.000 Kč, tedy mnohonásobně více, než tvořil objem reklamní zakázky, kterou spol.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

Cxxxxo, jako jediný odběratel služeb spol. TXXXXXV MXXXXT, vyúčtovala svému jedinému odběrateli spol. X-X-X CZ (za květen cca 2.400.000Kč a za srpen cca 950.000 Kč). Společnost Cxxxxo (pomineme-li její platební a personální nezpůsobilost) by tak díky subdodávce zůstala ve ztrátě cca 2 miliony Kč, což odporuje definici podnikání dle občanského zákoníku jako „samostatné činnosti, jíž podnikatel vykonává na vlastní účet a odpovědnost, se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku“.

27. **Z šetření FÚ** dále soud zjistil, že spol. TXXXXXV MXXXXT z fakturovaného plnění sama žádnou DPH neodvedla, přestože povinnost k úhradě daně měla již ke dni vystavení účetních dokladů s DPH. Spol. Cxxxxo pak oproti tomu nárok na odpočet DPH vznikl až úhradou fakturovaných částek spol. TXXXXXV MXXXXT včetně DPH. Z výpisu účtu spol. TXXXXXV MXXXXT však má soud za prokázané, že fakturované částky nikdy uhrazeny spol. Cxxxxo nebyly. Z předložených faktur má soud současně za prokázané, že spol. TXXXXXV MXXXXT neměla žádné jiné odběratele zboží a služeb, když v řadě faktur pod bodem III. 2 je číslována řada od č. 20160053-56 (z 1.5.2016,) dále pod č. 20160063-66 (ze 7.5.2016) a pod č. 20160068-71 ze dne 14.5.2016, poslední pak č. 20160074-75 ze dne 31.5.2016. V číselné řadě chybí jen faktury s koncovým dvoučíslem 57-62, faktura s č. 20160062 je však zcela nelogicky zařazena až mezi spol. Cxxxxo uplatněné daňové doklady za měsíc srpen pod bodem III. 3 rozsudku, neboť byla údajně vystavena s datem uskutečnění zdanitelného plnění až dne z 21.8.2016 – a byla tak vystavena zcela mimo rámec řádného účetnictví. I tyto skutečnosti nepřímě svědčí o účelovosti fakturovaného plnění. Ostatní fakturace za zdanitelná plnění, provedená údajně v měsíci srpnu 2016, jsou číslovány v řadě čísel 20160091, 20160093-96. Již tyto skutečnosti bez dalšího personálního propojení společností plně postačí k důvodnosti závěru nalézacího i odvolacího soudu o fiktivnosti faktur uplatněných v úmyslu snížit daňový základ DPH a uplatnit daňový odpočet - tedy o jasném a vědomém zneužití práva ze strany spol. Cxxxxo, ovládané obž. H., jenž za tuto společnost jednal na základě udělené plné moci a z trestné činnosti, páchané prostřednictvím neoprávněných daňových odpočtů, ekonomicky profitoval. O nezákonnosti jednání svědčí jak nalézacím soudem konstatovaná nedůvodnost fakturovaného plnění v době, kdy žádné zápasy neprobíhaly (což vylučuje jak znění smluv, tak prohlášení smluvních partnerů), tak logika věci, neboť světelná reklama na stadionu a zejména na dresech hráčů v nepřítomnosti diváků neprobíhá a neexistuje podnikatelský záměr, který by takovou „investici“ při péči řádného hospodáře odůvodnil. O nezákonnosti jednání obžalovaných při fakturaci služeb zatížených DPH pak svědčí nejen vzájemná provázanost osobní, ale též provázanost společností, v jejichž statutárních orgánech se obžalovaní střídali (typicky spol. TXXXXXV MXXXXT i Fxxxh Wxxd, spojující obžalované J. a H., zastupujícího ve funkci sv. S.), a zejména pak nemožnost podílet se jakýmkoli způsobem na fakturovaných reklamních plněních bez součinnosti se sportovními kluby, které reklamní služby na základě uzavřených smluv se spol. SXXXXT GXXXXP jejím odběratelům poskytovaly.

28. Mimořádný výpis z účtu Raiffeisenbank č. 530843 001, vedený ve prospěch společnosti

Cxxxxo, pak svědčí o tom, že i společnost Cxxxxo měla problém s platební morálkou, když až do 29.2.2016, kdy obdržela příchozí platbu ve výši 400.000 Kč od společností Exindtrade Union s.r.o., hradila své dluhy po splatnosti a dostávala se do záporného zůstatku. Po připsání 400.000 Kč téhož dne obratem z účtu odchází 205.000 Kč ve prospěch společnosti Pxxxxxxxxxxa s.r.o. (dále jen „Pxxxxxxxxxxa“) jako vratka půjčky. Stejným způsobem po 300

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

tisícové platbě ze dne 30.3.2016 odchází ihned 61.000 Kč ve prospěch spřízněné společnosti Pxxxxxxx (jednatel sv. M. S.) a 38.000 Kč ve prospěch Pxxxxt Pxxxx s.r.o. (jednatel opět sv. S.), platby jsou opět označené jako „půjčky“, zbytek peněz je vybírán z bankomatu v hotovosti, a to běžné v desítkách tisíc Kč až po 100.000 Kč. Z mimořádného výpisu dále soud zjistil, že 28.4.2016 a 25.5.2016 společnosti obdržela platby od Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, a to ve výši 16.380 Kč a 12.051 Kč. Ani spol. Cxxxxo neplatí žádným dodavatelům, nehradí mzdy ani povinné odvody, toliko sama výplatu nadměrných odpočtů od FÚ nárokuje. Až do konce října 2016 pak společnost žádné příjmy na účtu neviduje, zůstatek na účtu je spotřebován na poplatky a sankce za nepovolené překročení zůstatku na účtu. Obdobným způsobem probíhají dle výpisu spol. Raiffeisenbank platby na účtu personálně spojených společností Pxxxxt Pxxxx spol. s r.o. č. 833 539 4001 na č.l. 441- 440 (jejímž jediným odběratelem je dle výpisů spol. VXXXXO s.r.o. která dle Obchodního rejstříku již léta užívá jiný název) a která účtuje o půjčkách se spol. Cxxxxo a Pxxxxxxx, stejně jako spol. Pxxxxxxx, též převádějí peníze jako „půjčku“ na účet spol. Cxxxxo. Z výpisů účtů vyplývá provázanost vzájemných plateb a tzv. půjček, jimiž si společnosti navázané na spol. Cxxxxo, ovládané obž. H., převádějí vzájemně desítitisícové a statisícové částky, které pak vybírají v hotovosti a nakládají s nimi blíže nezjištěným způsobem.

29. Stejným způsobem pak probíhají převody financí **na účtu Raiffeisenbank, vedeném pro společnost Mxxxxe Sxxxxo pod č. 686404900**, kdy příchozí platby v tomto případě zasílá společnost X-X-X CZ, vybírají jsou v hotovosti či převodem na soukromé účty. Až do poloviny února roku 2016 pak v obdobném postavení působí společnost TXXXXA s.r.o., i v tomto případě jsou vkládány statisícové částky na účet, které jsou obratem v hotovosti vybírají. Vzájemný vztah společností X-X-X, Cxxxxo a Mxxxxe Sxxxxo pak blíže vyjasňuje **prohlášení spol. Cxxxxo ze dne 3.10.2016, dle obsahu sdělení adresované spol. X-X-X**, jímž spol. Cxxxxo dává na vědomí svému dlužníkovi, že své **splatné pohledávky č. 20160097, 20160098 a 201600112 v celkové výši 516.670,- Kč postoupila spol. Mxxxxe Sxxxxo, zastoupené obž. J.**, a veškerou úhradu závazků je třeba vypořádat na účet tohoto postupníka. Úhrada pohledávek pak skutečně proběhla na účet spol. Mxxxxe Sxxxxo dne 18.10.2016, následně byly prostředky opět vybrány v hotovosti či převedeny na soukromý účet obžalovaného u ČSOB. Z výpisu z účtu spol. Mxxxxe Sxxxxo tak vyplývá, že na pohled probíhal smluvní vztah jen mezi spol. Mxxxxe Sxxxxo, která neměla jiné odběratele než společnost X-X-X CZ - připojené faktury však prokazují, že účetně byl smluvní vztah na nákup reklamních ploch (vyvrácený provedeným dokazováním) vykazován mezi spol. X-X-X CZ a spol. Cxxxxo (od r. 2017 již v likvidaci) a předstírané úhrady (k nimž fakticky nedocházelo) byly řešeny prostřednictvím „zápočtů“. **Právě listina o postoupení pohledávky (a sdělení AC Sparta Praha o dalším plnění z postoupených pohledávek) uzavírá - a to společně se vzájemnými půjčkami spřátelených firem ovládaných především obž. H. - celý okruh fiktivních plnění a postupování fiktivních pohledávek bez vzájemných úhrad na základě toliko přefakturace, určené nikoli k podnikání ve smyslu obchodního zákoníku, ale ke zneužití práva při neoprávněném odpočtu DPH bez provedení vzájemného plnění.** Obrázek postupování práv a pohledávek pak doplňují i další provedené důkazy ve formě listin založených finančním úřadem i odběrateli společnosti X-X-X CZ, např. Pivovarem Svijany, spol. Maixner&Hanus, spol. Sova Liberec atd. Z listin předložených těmito odběrateli, především ze Smluv o reklamním plnění v sezoně 2015 - 2016, i ze sdělení odběratelů (např. Pivovaru Svijany či spol. Maixner a dalších) má odvolací soud v návaznosti na argumentaci

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

nalézacího soudu za jednoznačně prokázané, že **reklamní plnění probíhala měsíčně, nicméně pouze v měsících, kdy probíhaly na hřišti zápasy a docházelo tak k faktickému plnění** – jak správně uzavřel nalézací soud.

30. **Společnost Maixner&Hanuš** uvedla, že reklamu na hřišti AC Sparta Praha v období květen 2016 až září 2016 zadali u společnosti X-X-X CZ, na stadionu VK Dukla Liberec reklamu nepožadovali od žádné společnosti. Z připojené Smlouvy o reklamě na č.l. 1139- 1143 soud ověřil, že předmětem smlouvy jsou reklamní služby formou umístěním loga objednatele na reklamní plochy LED panelů, umístěné na stadionu AC Sparta Praha v období od 29.2. do 1 30.12.2016 za cenu 190.000 Kč za jednu řadu panelů s tím, že fakturace probíhá vždy po odehrání domácího zápasu Synot ligy (viz čl. 511), za levou i pravou stranu hřiště zvlášť, celkem tedy 380.000 Kč za zápas Synot ligy. Poskytnutá reklama byla doložena fotodokumentací k fakturaci reklamního plnění. **Samotný obsah smlouvy pak vyvrací tvrzení obžalovaných, že reklamní plnění byla placena paušálně měsíčně bez ohledů na množství odehraných zápasů.** Na základě fakturovaných služeb ve prospěch odběratele společnosti Maixner&Hanuš tak má soud za prokázané, že **fakturací reklamního plnění vznikla společnosti X-X-X CZ povinnost k úhradě DPH.** Smlouvy o reklamě, uzavřené obž. Z. s dalšími odběrateli služeb obsahují totožné smluvní podmínky - tedy **reklamní plnění vždy za odehrané zápasy dle vylosování na domovských hřištích AC Sparta Praha či VK Dukla Liberec**, v některých případech na obou těchto hřištích. Liší se tedy jen místo a cena služby. Reklamní plnění vždy tvoří LED panely podél hřiště, v některých případech též reklama na dresech hráčů. Smluvní podmínky ve všech prověřovaných případech vyvrací v plném rozsahu obhajobu obžalovaných, že by plnění probíhalo bez ohledu na proběhnuvší zápasy na jednotlivých stadionech. Skutečnost, že za neuskutečněnou službu řádný podnikatel peníze nehradí, deklaruje zpráva společnost Pivovar Svijany, která uvedla, že poslední měsíční platbu ve výši 29.000 Kč bez DPH uhradila společnost. X-X-X CZ v květnu 2016 za duben 2016, **neboť poté byla volejbalová sezóna ukončena a k dalšímu reklamnímu plnění již nedocházelo (fakticky byla ukončena dle sdělení VK Dukla Liberec dne 1.5.2016 posledním zápasem).** Plnění dále připadala v úvahu jen na stadionu AC Sparta Praha, kde však **prokazatelně proběhla pouze v období od 7.5.2016 do 21.8.2016, v zářijových termínech již reklamní služby poskytovány nebyly.** Byť smluvní plnění fakturované spol. X-X-X jednotlivým smluvním partnerům za poskytnutou reklamu přes spol. SXXXXT GXXXXP zahrnuje v některých případech i plnění, kdy sportovní kluby odběratelům spol. X-X-X žádné reklamní plnění neposkytly, **není pochyb o tom, že z fakturovaného plnění s DPH vznikla spol. X-X-X CZ povinnost k odvodu DPH ve fakturované výši.** Odvolací soud se pak na základě objektivních důkazů zcela ztotožňuje se závěrem soudu nalézacího, že **žalovaným fiktivním fakturovaným plněním společností Cxxxxo a Mxxxxe Sxxxxo se obž. Z. po dohodě se spoluobžalovanými J. a H. snažil snížit daňovou povinnost spol. X-X-X CZ k DPH, a to neoprávněnými odpočty, uplatněnými na základě vystavených faktur na fiktivní plnění pod bodem I. a II. rozsudku.**

31. Ze **zprávy společnosti Compaq Mladá Boleslav** na č.l. 1295 soud zjistil, že této společnosti údajně poskytovala reklamní služby přímo společnost SXXXXT GXXXXP, zastoupená tehdejší jednatelkou sv. G.. Na stadionech VK Dukla Liberec žádné reklamy nesjednávali a na stadionu AC Sparta Praha sjednali reklamu v období šesti zápasů v termínech 7. 5.2016, 14. 5.2016, 30. 7.2016, 21. 8.2016, 10. 9.2016 a 25. 9. 2016 se společností SXXXXT GXXXXP, která práci

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

též fakturovala. Objednávky na rozsah reklamy nikdy nebyly vystavovány, po komunikaci ohledně formy a rozsahu reklamy došlo rovnou k uzavření písemné smlouvy bez předchozích objednávek. Tyto skutečnosti společnost Compaq Mladá Boleslav s.r.o. doložila v listinné podobě na čísle listu 1297 až 1326 a to včetně odpovídajícího výpisu z účtu o úhradě reklamních služeb a **z předložených listin je tak nepochybné, že do fiktivní fakturace na základě neposkytnutého plnění byla zapojena zčásti též společnost SXXXXT GXXXXP. V tomto kontextu je nutno přistupovat k věrohodnosti výpovědi její jednatelky sv. G.,** která konečně sama o sobě prokázala svou výpovědi svou „způsobilost“ vést společnost, zajišťující reklamní činnost v milionových obrotech, i vztah ke sv. J. D., v minulosti zapojenému též do řetězce firem zneužívajících odpočtů DPH.

32. Požadavek obhajoby na opakovaný výslech sv. G. je tak pro malou vypovídací hodnotu její výpovědi zcela nedůvodný, tím méně by pak byl důvod k věci vyslyšet nového jednatele spol. SXXXXT GXXXXP, který ve stíhaném období žádné smluvní vztahy nebyl oprávněn uzavírat či dokonce údajného zástupce spol. Dxxxxn, která byla smluvním partnerem spol. AC Sparta Praha do července 2016, neboť v té době tuto společnost zastupoval již slyšený sv. D., jehož výpověď doplňovat netřeba, neboť objasnil svůj vztah ke spol. SXXXXT GXXXXP (zastoupené jeho sestřenicí, sv. G.), která na základě smlouvy s AC Sparta Praha převzala oprávnění k odběru reklamních plnění AC Sparta Praha (což koresponduje též s podklady AC Sparta Praha na č.l 769). Žádný z citovaných svědků navíc nemůže přinést do výsledků dokazování více světla, než předložené listinné důkazy ve formě Smluv o poskytnutí reklamy, výpisů z účtů a záznamů v obchodním rejstříku. Tím spíše se pro dokazování jeví irelevantní výslech sv. L., o němž z kopie listiny v anglickém jazyce nelze dostupným způsobem ověřit ani pravdivost tvrzení obžalovaných, že je oprávněn jednat za spol. Dxxxxn, natož pak se vyjadřovat k jejím obchodní strategii a partnerům v době stíhaného skutku. Zamítnuté doplnění dokazování nalézacím soudem je tak zcela v souladu s požadavkem na rozsah dokazování dle § 2 odst. 5 tr. řádu a požadavky obžalovaných na opakování výsledků a předvolávání svědků, kteří jsou cizími státními příslušníky bez prokázání vztahu k věci, lze tak považovat výhradně za snahu způsobit průtahy v trestním řízení.

33. **Zcela irelevantní je argumentace obžalovaných, že z připojené fotodokumentace není pochyb o tom, že fakturované plnění bylo realizováno, neboť samotnou realizaci reklamy na stadionech v konkrétních termínech do 21.8.2016 soud nemá důvod zpochybňovat,** neboť je doložena jednak jednotlivými sportovními kluby, jednak ji fakturoval jednotlivým odběratelům včetně DPH obž. Z. jménem spol. X-X-X CZ, a již tím zatížil **povinností DPH na výstupu.** Na vstupu pak spol. X-X-X CZ měla právo uplatnit zápočet DPH za poskytnutá reklamní plnění, která byla povinna uhradit ve prospěch spol. SXXXXT GXXXXP popř. spol. Dxxxxn, která jí poskytnutí reklamy pro své klienty (Meixner&Hanus, Sova, KMB atd.) zprostředkovala. Takový daňový odpočet je zcela v pořádku a za vinu obž. spol. X-X-X též kladen nebyl. **Předstíraná reklamní plnění společností Mxxxxe Sxxxxo a Cxxxxo, předstírající úhradu DPH spol. X-X-X na vstupu a snižující tak daňovou povinnost formou daňového odpočtu DPH, i spol. TXXXXXV MXXXXT předstírající úhradu DPH spol. Cxxxxo na vstupu a snižující tak daňovou povinnost této společnosti jak formou daňového odpočtu, tak vyčíslením nadměrného odpočtu DPH, však byla provedeným dokazováním jednoznačně vyloučena, způsobem podrobně popsáním shora.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

34. Spol. Compaq Mladá Boleslav pak fakturovala reklamu přímo spol. SXXXXT GXXXXP, která měla výsadní práva na reklamní plochy, provozované oběma kluby, a jejíž zástupkyni sv. G., ani sv. D. o poskytování reklamních služeb obžalovanými není nic známo. **Nálezací soud tak realizaci reklamy na světelných tabulích při jednotlivých zápasech nijak nerozporuje, správně má však za fiktivní faktury, které byly účtovány mimo termíny soutěží, kdy žádná světelná reklama probíhat nemohla a faktury společností, jež se snažily toliko předstírat, že tvoří řetězec reklamních plnění s právem na odpočet DPH, což bylo dokazováním, a to především v listinné podobě, zcela vyvráceno.**
35. **Jak již bylo konstatováno v usnesení MS v Praze pod sp. zn. 8 To 134/2020 ze dne 25.5.2020, při posuzování trestnosti jednání obžalovaných soud vycházel ze zákonných podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, které považuje pro posouzení věci za nutné zrekapitulovat. Základním principem fungování DPH v českém i evropském právu je tzv. „princip daňové neutrality“, který je v praxi často zneužíván a česká i unijní právní úprava proto jasně stanoví úpravu nároku na odpočet daně. Unijní úprava daně z přidané hodnoty vychází z čl. 113 Smlouvy o fungování EU, na níž navazuje tzv. šestá směrnice č. 2006/112/ES. Ta v čl. 1 odst. 2 uvádí základní princip fungování systému daně z přidané hodnoty, a sice že „se na zboží a služby uplatňuje všeobecná daň ze spotřeby v přesném poměru k ceně zboží a služeb, bez ohledu na počet plnění uskutečněných ve výrobním a distribučním procesu před stupněm, ve kterém je daň uplatněna. Každé plnění podléhá DPH vypočítané z ceny zboží nebo služby podle sazeb platných pro toto zboží nebo tuto službu po odpočtu daně, kterou byly přímo zatíženy jednotlivé nákladové prvky tvořící cenu. Společný systém DPH se uplatňuje až do stupně maloobchodu včetně.“ Toto ustanovení v sobě zakotvuje tzv. princip daňové neutrality. Ta spočívá v tom, že jednotlivé subjekty v rámci produkčního řetězce jsou zdaněny pouze v případě, že je vytvořena dodatečná (přidaná) hodnota. Daň z přidané hodnoty tak zdaňuje mezní produkty ekonomické činnosti subjektů, a to v jednotlivých fázích obratu. DPH se vybírá po částech při vzniku každého dodatečného produktu (přidané hodnoty), přičemž břemeno uhrazení celé daně leží na konečném zákazníkovi (spotřebiteli). Šestá směrnice byla provedena do českého právního řádu pomocí zákona o DPH, který konstruuje systém daňových odpočtů, na základě nichž je zachován princip daňové neutrality. Plátcí daně vznikne nárok na odpočet při splnění podmínek podle § 72 zákona o DPH. Podle tohoto ustanovení platí, že nárok na odpočet plátcí daně vznikne, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti podle podmínek § 72 – 79 zákona o DPH. Pokud hospodářský subjekt přijaté zdanitelné plnění nepoužije ke své ekonomické činnosti ale pouze za účelem získání ekonomické výhody (v tomto případě DPH), jde o zneužití práva a nárok na odpočet takovému subjektu nevzniká (viz např. rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci Halifax (C-255/02 ze dne 21. 2. 2006, čl. 69,70, podrobně rozebírající zákaz zneužití práva v oblasti výběru DPH).**
36. V českém právním řádu upravuje způsob výpočtu daně z přidané hodnoty i podmínky, za nichž lze aplikovat odpočty na dani z přidané hodnoty, především ustanovení § 21 (povinnost přiznat daň), § 36 a § 37 (základ daně a výpočet daně) a § 72 (nárok na odpočet daně) a § 108 (osoby povinné přiznat a zaplatit daň) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“). **Tento zákon jednoznačně stanovuje pravidla, dle nichž**

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

je zcela na daňovém subjektu, který se domáhá svého nároku na odpočet daně ve smyslu ust. § 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty v jím prokázané výši, aby tento svůj nárok prokázal. Pokud v daňovém (tedy správním) řízení neunese důkazní břemeno tvrzení oprávněného odpočtu, z jím tvrzených skutečností správní orgán nevychází. **K trestní odpovědnosti je oproti správnímu řízení nutno obžalovaným prokázat, že došlo ke zneužití práva ve formě neoprávněného odpočtu DPH a tedy k daňovému úniku formou zkrácení daně v konkrétní (či alespoň minimální) výši.**

37. **Zkrácení daně ve smyslu § 240 tr. zákoníku je při tom jakékoliv jednání pachatele, v důsledku něhož je mu jako plátcí daně (v daném případě jak povinné právnické osobě X-X-X CZ, tak obchodním korporacím Mxxx Sxxxx a Cxxxx, za něž obžalovaní formálně či fakticky jednali ve smyslu § 114 odst. 2 tr. zákoníku) v rozporu se zákonem vyměřena nižší daň, než jaká měla být vyměřena a zaplácena, nebo k vyměření této povinné platby vůbec nedojde pro zatajení vzniku daňové povinnosti a absenci podání daňového přiznání. Při zkrácení daně jde zpravidla o zvláštní případ podvodu, jímž se v rozporu se zákonem ovlivňuje daňová povinnost určitého subjektu (i právnické osoby) tak, že tento v rozporu se skutečností předstírá nižší rozsah této povinnosti nebo předstírá, že takovou povinnost vůbec nemá. Pachatel tedy příslušné výkazy či podklady pro stanovení uvedených povinných plateb zfalšuje, nepořídí, úmyslně zkreslí nebo nevede, aby tím dosáhl nižšího výpočtu daně a dalších plateb nebo aby vůbec zatajil, že má určitou daňovou povinnost (více viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II. Zvláštní část (§ 140 – 421). 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2420 a násl.). Samotná skutečnost, že obžalovaní faktury, označené nalézacím soudem za fiktivní, zahrnuli do účetnictví společnosti i souhrnného hlášení k DPH nemá vliv na trestní odpovědnost obžalovaných ale je toliko projevem vyšší sofistikovanosti provedení daňového úniku a snahy oddálit daňovou kontrolu, která by při neplnění povinnosti předložit tyto dokumenty zahájila daňovou kontrolu a odhalila by tak mnohem dříve zneužití práva na daňový odpočet. **Vina všech obžalovaných, a to jak fyzických osob, tak též právnické osoby, byla přes splnění formální účetních povinností zcela nepochybně prokázána celým souborem přímých i nepřímých důkazů, svědčících jak o fyzické i ekonomické neschopnosti právnických osob dostát tvrzenému plnění bez ekonomických podmínek a vlastních zaměstnanců, tak především tím, že v konkrétních žalovaných případech společnosti vykazující reklamní služby ve prospěch spol. X-X-X tyto poskytnout ani nemohly, neboť poskytovatelem reklamních plnění byly AC Sparta Praha a VK Dukla Liberec, které též činily fotodokumentaci o provedené reklamě, již dokládaly splnění smluvních povinností svým partnerům – v tomto případě spol. SXXXXT GXXXXP .****

38. **Ve světle shora uvedených skutečností má soud za nepochybně prokázané, že uplatněním fiktivních plnění obžalovaní úmyslně snižovali ve vzájemné součinnosti při obstarání fiktivních daňových dokladů a po předchozí vzájemné dohodě daňovou povinnost společností, které jako jednatelé (v případě obž. H. pak na základě PM) přímo či nepřímo ovládali, ačkoli si bylo vědomi toho, že společnosti byly využity k pouhé „přefakturaci“ fiktivního reklamního plnění, provedeného ve skutečnosti jinými subjekty. Obžalovaní jako osoby zastupující obchodní korporace, vedené jako plátce DPH , si byly současně vědomi toho, že z fakturovaného fiktivního plnění mezi jednotlivými subjekty nevzniká zákonný nárok na odpočet DPH - tedy úmyslně zneužili svého práva a**

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

výhod principu daňové neutrality, popsaného shora. Tímto jednáním, podrobně popsáním ve výroku napadeného rozsudku pod body I. 1 - 5 obžalovaná obchodní společnost X-X-X CZ a obž. Z. způsobili České republice, zastoupené FÚ, celkovou škodu ve výši 1.291.290,-Kč. Pod bodem II. napadeného rozsudku umožnil obž. T. J. jako jednatel spol. Mxxxx Sxxxxo předstíraným zdanitelným plněním této společnosti jako dodavatele spol. X-X-X- CZ za účelem neoprávněného odpočtu DPH spol. X-X-X CZ způsobit České republice, zastoupené FÚ, škodu ve výši 320.460,-Kč. Pod bodem III. 1 napadeného rozsudku pak obž. D. H. na základě udělené plné moci od spol. Cxxxxo umožnil předstíraným zdanitelným plněním společnosti Cxxxxo jako dodavatele spol. X-X-X- CZ za účelem umožnění neoprávněného odpočtu DPH spol. X-X-X CZ způsobit České republice, zastoupené FÚ, škodu ve výši 970.830,-Kč a pod body III. 2, 3 napadeného rozsudku způsobil pak obž. H. uplatněním neoprávněných odpočtů DPH společností Cxxxxo, do nichž zahrnul fiktivní faktury spol. TXXXXXV MXXXXT za dodávku neexistujícího reklamního plnění a pokusil se tak nejen snížit vlastní daňovou povinnost (jež mu za vinu kladena není) ale též vylákat daňový odpočet v celkové výši 106.895 Kč, když k dokonání činu nedošlo, neboť nadměrný odpočet FÚ za měsíce květen a srpen 2016 vyplacen nebyl.

39. Odvolací soud nad rámec závěrů nalézacího soudu, **který přes správně hodnocená skutková zjištění argumentačně balancuje na hraně důkazní povinnosti obžalovaných, v trestním řízení nepřipustné, doplňuje, že žalovaná trestná činnost obžalovaných je projevem typického zneužitím práva na odpočet DPH v řetězci plnění spřátelených firem, z nichž službu zatíženou DPH vykonává pouze některý z plátců daně a ostatní plátců DPH na ni formou tzv. „přefakturace“ toliko parazitují, aniž by se do řetězce plnění skutečně zapojili a vytvořili „přidanou hodnotu“, která je pojmovým znakem možného uplatnění daňového odpočtu. V daném případě dokonce bylo nepochybně prokázáno, že spřátelené společnosti tvořili řetězec mimo rámec poskytnuté služby, jímž si vzájemně poskytovaly účetní doklady na neexistující plnění, určené výhradně k vzájemné eliminaci daňové povinnosti k DPH. Nárok na daňový odpočet vzniká pouze za situace, kdy příslušná právnická osoba jako plátce DPH prokáže ve smyslu § 72 zákona o DPH, že ke zboží nebo službě již existující připojila vlastní činností přidanou hodnotu a má proto nárok si odečíst DPH ze zakoupeného zboží či služby. Samotným přeprodáváním reklamní služby, navíc v daném případě poskytované výhradně subjekty AC Sparta Praha a VH Dukla Liberec, které s obžalovanými a jejich společnostmi nebyly ve smluvním vztahu, nárok na daňový odpočet nevzniká, neboť se jedná o plnění toliko předstíraná, s fakturací vyhotovenou účelově toliko pro uplatnění neoprávněného majetkového odpočtu obchodní korporace, v jejíž prospěch byly vydány (tedy spol. X-X-X v bodě I a II a spol. Cxxxxo v bodě III. 2,3).**

40. Správný je tak nejen závěr nalézacího soudu o fakturaci vzájemných plnění, která odporují nejen počtu uskutečněných zápasů na obou sportovištích, prokazujících fiktivnost fakturace za reklamní služby poskytované mimo zápasy fotbalové a volejbalové ligy, ale v případě plnění, které datem odpovídají uskutečněným reklamním šotům je **závěr o fiktivnosti faktur prokázán zcela nepochybně absencí možnosti společní TXXXXXV MXXXXT, Mxxxx Sxxxxo a Cxxxxo jakýkoli podíl na reklamě poskytnout bez smluvního vztahu s poskytovatelem reklamy, jímž byly VK Dukla Liberec a AC Sparta Praha - když opakovaně zmiňovaná společnost SXXXXT GXXXXP byla toliko odběratelem**

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

reklamních plnění, respektive jejich zprostředkovatelem též pro další smluvní partnery, které však poskytovatel reklamy musel jmenovitě schválit. Tvrzení obžalovaných, že reklamy mohli na hřišti poskytovat i jinou formou, aby zaplnili prázdná nevyužitá místa, jsou zcela vyvrácena provedenou dokumentací, podle níž byla reklama poskytována pouze prostřednictvím LED panelů, ovládaných sportovními kluby jako poskytovateli reklamy, které jakoukoli spolupráci s fakturujícími společnostmi vyloučili, stejně jako zástupci spol. Dxxxxn a SXXXXT GXXXXP. V případě spol. Cxxxxo pod body III. 2, 3 je pak jeví jako zcela absurdní představa, že spol. TXXXXXV MXXXXT, zastoupená tzv. bílým koněm sv. S. bez zaměstnanců a jakékoli provozované ekonomické činnosti, kterou by bylo možno nazvat podnikáním, byla schopna dodat za měsíc květen 2016 reklamní plnění za cca 3 mil. Kč a za měsíc srpen 2016 za téměř 2 mil. Kč. Soud tak i v tomto případě mohl dospět k jedinému logickému závěru, že předložené faktury pod bodem III. 2, 3 jsou též fiktivní a sloužily **toliko jako kompenzace odpočtu DPH, k jejímuž odvodu vznikla spol. Cxxxxo povinnost vystavením faktur, uvedených pod bodem III. 1 rozsudku, určeným ke snížení daňové povinnosti společnosti X-X-X CZ.**

41. Na základě těchto skutečností dospěl soud k závěru, že všichni obžalovaní se dopustili výše uvedené trestné činnosti v úmyslu zkrátit vlastní daň z přidané hodnoty, v případě obž. H. též získat výplatu neoprávněného odpočtu DPH či poskytnout pomoc ke zkrácení daně z přidané hodnoty spol. X-X-X, a jednali tak v úmyslu přímém, vedení vidinou ekonomického zisku na úkor státu, zastupovaného příslušným finančním úřadem.
42. Byť ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě postačí k trestní odpovědnosti obžalovaných i nevědomá nedbalost ve smyslu § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, shledal soud obžalované Z. a spol. X-X-X CZ vinným v kvalifikované skutkové podstatě § 240 odst. 2 písm. c) stejnou formou zavinění, jako v případě základní skutkové podstaty podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku – tedy úmyslem přímým, neboť jednání obžalovaného jako statutárního orgánu společnosti bylo motivováno již od počátku vědomým krácením daně, tedy poškozením majetkových práv České republiky. Tímto jednáním naplnil obž. Z. a jeho prostřednictvím též obchodní společnost X-X-X CZ všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku, neboť jednak neoprávněně zkrátily daň ve značném rozsahu, který přesáhl hranici neoprávněného daňového odpočtu ve výši 1 mil. Kč, jednak se svého jednání dopustili v součinnosti s nejméně dvěma pachateli, a to obžalovanými J. a H. jako účastníky na trestné činnosti.
43. Pokud se týče **trestní odpovědnosti právnické osoby**, ta je odpovědná ve smyslu zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízením proti nim za přečiny a zločiny dle tr. zákoníku, s výjimkou trestných činů taxativně uvedených v ustanovení § 7 tohoto zákona, které ustanovení § 240 tr. zákoníku nevylučuje.
44. Trestným činem spáchaným právnickou osobou je ve smyslu § 8 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob protiprávní čin spáchaný jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak zejména její statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba, oprávněná jménem nebo za právnickou osobu jednat (viz ustanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

§ 8 písm. a) tohoto zákona). Dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona o trestní odpovědnosti právnických osob lze právnické osobě přičítat spáchání trestného činu, jestliže byl spáchán mj. statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu. V daném případě lze obžalované spol. X-X-X CZ přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, neboť trestný čin byl spáchán jednáním orgánu právnické osoby, tedy statutárním zástupcem v podobě obž. Z.. Ve smyslu § 9 odst. 3 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob pak trestní odpovědností právnické osoby není dotčena trestní odpovědností fyzické osoby odpovědné za jednání společnosti a naopak.

45. **Na základě těchto skutečností má soud za prokázané, že trestní odpovědnost obžalované spol. X-X-X CZ je pro stíhaný skutek plně prokázána jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní, když stíhaný skutek spáchala právě prostřednictvím obž. Z. a tento jí lze přičítat k tíži bez ohledu na skutečnost, že je pro stejné jednání trestně stíhán též jednatel společnosti obž. Z., a to jako speciální subjekt ve smyslu § 114 odst. 2 tr. zákoníku. Stejně tak je trestně odpovědný za jednání jménem společnosti Cxxxxx obž. H. z titulu udělené plné moci a obž. J. z titulu statutárního orgánu spol. Mxxxxe Sxxxxx.**
46. **Při stanovení výše neoprávněného prospěchu** soud vycházel z ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku, a to ve prospěch obžalovaných ve znění zákona č. 333/2020 Sb., účinného od 10.10.2020, a pojmu škoda většího rozsahu, kterou se míní škoda ve výši nejméně 100.000,- Kč, značná škoda pak ve výši od 1 milionu Kč a škoda velkého rozsahu ve výši od 10 milionů Kč. Podobně u rozsahu zkrácení daně je možno analogicky vycházet z takto stanovené výměry, kdy větším rozsahem se míní zkrácení daně či vylákání daňového odpočtu ve výši nejméně 100.000 Kč a nižším než 1 milion Kč. Zatímco u obžalované obchodní společnosti X-X-X CZ, obž. Z. a obž. J. tak nedošlo ke změně v právní kvalifikaci jednání obžalovaných, u obž. H. je nutno ve prospěch obžalovaného užít ve smyslu § 2 odst. 1 tr. zákoníku zákona účinného ode dne 1.10.2020 a posoudit jeho trestnou činnost (za situace, kdy státní zástupce ani nalézací soud neshledali důvod k právní kvalifikaci jednání obž. H. dle ustanovení § 240 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, tedy nejméně se dvěma osobami, přestože z rozhodnutí spol. Cxxxxx o zápočtu je zřejmé, že existoval předstíraný smluvní vztah obž. H. i s obž. J.) toliko jako souběh dvou přečinů dle § 240 odst. 1 tr. zákoníku se sazbou 6 měsíců až 3 léta.
47. **U obžalovaného J., který pod bodem II. rozsudku napomohl ke způsobení daňového úniku ve výši 320.460 Kč** a stejně jako obž. H. nebyl přes provedené listinné důkazy uznán vinným trestným činem spáchaným nejméně se dvěma pachateli ve smyslu § 240 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, nemohl soud zasáhnout do výroku o vině obžalovaného, když v neprospěch obžalovaných H. ani J. státní zástupce do výroku o vině odvolání nepodal. **Při správnosti skutkových zjištění a zachované právní kvalifikaci žalovaného jednání jako přečinu dle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaného ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku pak odvolací soud považuje uložený trest ve výměře 18 měsíců (tedy ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby) podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 30 měsíců za trest přiměřený, a to tím spíše, že byl ukládán s odstupem 4 let od stíhaného skutku. Za těchto okolností tedy neshledal odvolací soud zákonný důvod dle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu zasáhnout do uložené výměry trestu a za situace, kdy zamítl jako nedůvodné odvolání obž. J. do viny i trestu, nevyhověl ani požadavku**

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

státního zástupce na navýšení výměry uloženého trestu.

48. Při hodnocení společenské škodlivosti jednání obžalovaných se odvolací soud ztotožnil se závěrem soudu nalézacího, že společenská škodlivost jednání obžalovaných, páchajících trestnou činností dlouhodobě, promyšleně a při zapojení mnoha spřízněných firem, ovládaných prostřednictvím „bílých koní“, je natolik vysoká, že k nápravě pachatelů nelze uplatnit odpovědnost podle jiného právního předpisu ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku a je zcela namístě aplikovat výhradně trestněprávní odpovědnost. Současně však **nemohl přisvědčit námitkám státního zástupce, který výši škody kladl obžalovaným za vinu jako přitěžující okolnost, když ta je samotným znakem skutkové podstaty žalovaného trestného činu, stejně jako je znakem skutkové podstaty ustanovení § 240 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, že obž. Z. páchal trestnou činnost ve spojení s dalšími nejméně dvěma pachateli, když nelze přičítat stejnou okolnost v neprospěch obžalovaných dvakrát.** Není však pochyb o tom, že všichni obžalovaní současně porušili svým jednáním zájem společnosti na ochraně hospodářských zájmů státu, a to na správném vyměření a výběru daní, konkrétně daně z přidané hodnoty, přičemž se jedná o zvláštní typ podvodného jednání ke škodě České republiky, které je pro svou četnost a rozšířenost v posledních letech vysoce společensky škodlivé a při ukládání trestu je proto nutné dbát jak na aspekt individuální prevence, tak zohlednit též hledisko prevence generální.
49. **Při novém ukládání trestů obžalovaným Z. a H. přihlédl soud ve smyslu § 38 a § 39 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaných zločinů, okolnostem jejich spáchaní, k poměrům pachatelů, míře jejich zavinění, jejich k dosavadnímu způsobu života a možnostem jejich nápravy, jakož i k chování obžalovaných po činu.**
50. **U obžalované společnosti X-X-X pak přihlédl soud při ukládání trestu ve smyslu § 14 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob k povaze a závažnosti trestného činu, k poměrům právnické osoby včetně její dosavadní činnosti a jejích majetkových poměrů, jakož i k působení právnické osoby po činu a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí činnost právnické osoby.** S ohledem na trestní zachovalost obžalované obchodní společnosti a skutečností, vyplývajících z finančního šetření FÚ, dospěl odvolací soud k závěru, že ačkoli společnost po zahájení trestního stíhání výrazně utlumila svoji činnost, nelze prokázat, že na rozdíl od dalších obchodních společností, které se na stíhané trestné činnosti podílely – tedy Cxxxxo, Mxxxxe Sxxxxo a TXXXXXV MXXXXT, že spol. X-X-X CZ by neprovozovala žádnou podnikatelskou činnost, a soud neshledal tak důvod k uložení trestu nejpřísnějšího v podobě zrušení právnické osoby, jak to požadoval státní zástupce. S ohledem na záporné výsledky hospodaření nelze obžalované uložit ani další z trestů, navržený státním zástupcem, a to trest peněžitý ve smyslu § 18 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, neboť by nebyl vykonatelný. Propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty ve smyslu § 19 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob též nebylo možno uložit, neboť fyzicky žádná věc vhodná k propadnutí ve společnosti nezůstala. Soud tedy v souladu s trestem původně uloženým nalézacím soudem dospěl k závěru, že je namístě ukládat trest zákazu činnosti, a to zákazu činnosti v oboru podnikání, který obchodní korporace zneužila k páchání trestné činnosti, který ve výroku blíže specifikoval. Na rozdíl od výměry nalézacího soudu pak uložil odvolací soud trest o 1 rok vyšší, a to na dobu 5 let. Takový trest uložený ještě v dolní čtvrtině zákonné trestní sazby § 20 zákona o trestní

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

odpovědnosti právnických osob (který trest zákazu činnosti u právnické osoby umožňuje uložit v rozmezí jeden rok až dvacet let), považuje soud nejen za přiměřený, ale také vykonatelný.

51. **Trestní minulost obžalovaných J. i Z. hodnotil soud jako plně zachovalé.** Z opisu Rejstříku trestů soud zjistil, že **obž. H. byl v minulosti opakovaně soudně trestán.** S ohledem na sbíhající se trestnou činnost mu však přitěžuje jediné odsouzení, a to z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24.6.2004, sp. nz. 48 T 3/2004, jímž byl obžalovanému pro zločin dle § 248 odst. 1, 4 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody ve výměře 6 let a 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce při správě cizího majetku na dobu 10 let. Trest zákazu činnosti byl vykonán až dnem 1.4.2018, z výkonu trestu byl obžalovaný podmíněně propuštěn usnesením Okresního soudu v Rakovníku ze dne 1.4.2008, č. j. Pp 13/2008 na zkušební dobu v délce 5 let, v níž se obžalovaný osvědčil, o zahlázení odsouzení však dosud nepožádal. Při ukládání trestů tak soud přihlédl zejména k dalším sbíhajícím se odsouzením, jakož i k nezahlázenému odsouzení pro trestnou činnost obdobného majetkového charakteru. S výjimkou obž. H. tak všichni obžalovaní splňují podmínky pro aplikaci polehčující okolnosti dle § 41 písm. o) tr. zákoníku, tedy že před spácháním trestného činu vedli řádný život. Při rozhodování o výši trestu pak odvolací soud zvážil i délku, jež uplynula od stíhaných skutků a způsob života, jaký v mezidobí obžalování vedli.

52. Na základě shodných závěrů, dovozených z provedeného dokazování, které odvolací soud shledal u obž. J., **zamítl odvolací soud jako nedůvodné též odvolání obž. Z. a obchodní společnosti X-X-X CZ, zatímco odvolání státního zástupce do výše uloženého trestu u obou obžalovaných vyhověl, byť argumentačně se s odůvodněním státního zástupce ztotožnil jen zčásti** (k výhradám viz další část odůvodnění ukládaných trestů). Proto **v případě obž. Z. a obchodní společnosti X-X-X CZ, při nezměněném výroku o vině zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku pod bodem I. napadeného rozsudku vyhověl odvolací soud odvolání státního zástupce do výroku o trestu, tento v celém rozsahu zrušil a rozhodl na základě doplněného dokazování podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku tak, že odsoudil obž. Z. k trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, který podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 4 let** (tedy k trestu ve stejné výměře, který uložil soud nalézací, když se ztotožnil s přiměřenou délkou trestu odnětí svobody, zejména s přihlédnutím k časovému odstupu od doby spáchání činu), **rozdílně však rozhodl na základě doplněného dokazování k majetkovým poměrům obž. Z. o výši uloženého peněžitého trestu, do něhož musel zasáhnout též s ohledem na změnu ustanovení § 69 odst. 1 tr. zákoníku novelou zákonem č. 333/2020 Sb. Odvolací soud tedy uložil obžalovanému peněžitý trest výrazně citelnější, a to ve výměře celkem 450.000 Kč, uložený jako násobek 300 denních sazeb po 1.500 Kč, namísto původně uloženého trestu 100.000 Kč po 1000 denních sazbách á 1000 Kč.** Takto zvýšený peněžitý trest postihl jak část ekonomického profitu, který obž. Z. z trestné činnosti generoval, tak pro případ, že by jej obžalovaný nevykonal, pro něj znamená hrozbu přeměny trestu v délce 600 dní, tedy cca 20 měsíců. Celkový trest v potenciální výši 50 měsíců je pak trestem uloženým v sazbě 2 - 8 let (při polovině ve výměře 60 měsíců) obž. Z. jako osobě dosud bezúhonné ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby a není tak ani s ohledem na časový odstup od trestné činnosti trestem nepřiměřeně přísným. Takovým by však nepochybně byl trest, uložený dle návrhu státního zástupce, jenž požadoval uložit

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

obžalovanému peněžitý trest ve výměře 730 denních dávek v denní sazbě 200 Kč – tedy s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 1460 dní – tedy ve výměře dalších 4 let, čímž by se ukládaný trest blížil u netrestaného obžalovaného horní hranici zákonné trestní sazby, což je zcela neodůvodnitelné. **Současně odvolací soud uložil obž. Z. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích a družstvech, a to na dobu 4 let, čímž navýšil původně uložený trest o jeden rok, neboť se domnívá, že původně uložený trest ukládaný v sazbě 1 - 10 let je trestem nepřiměřeně mírným, když ukládaný trest při podmíněném odsouzení by měl korespondovat s celou délkou zkušební doby, po níž bude chování odsouzeného sledováno.** Při určení výše peněžitého trestu odvolací soud vycházel z prokázaných majetkových poměrů obžalovaného, který je nejen osobou samostatně výdělečně činnou, ale i vlastníkem rozsáhlého nemovitého majetku v hodnotě nejméně 9.000.000 Kč. Denní sazba 1500 Kč je tedy pro osobu výdělečně činnou a majetnou zcela přiměřenou, když tvrzený nedostatek finančních prostředků k obživě, jemuž uvěřil soud v opatrovnickém řízení, byl po šetření odvolacího soudu shledán zcela účelovým. Počet denních sazeb pak koresponduje s přiměřeností náhradního trestu odnětí svobody v délce 20 měsíců, který je přiměřený rozsahu trestné činnosti i uložení podmíněně odloženého trestu v sazbě 2 až 8 let při samé dolní hranici zákonné trestní sazby (viz shora).

53. **Výrok o uložení trestu při zachování výroku o vině z napadeného rozsudku změnil odvolací soud z podnětu státního zástupce též v neprospěch obžalované obchodní společnosti X-X-X CZ, jíž navýšil původně uložený trest zákazu činnosti v délce 48 měsíců na dobu 5 let, když původní trest shledal odvolací soud trestem nepřiměřeně mírným.** Při ukládání trestu tak odvolací soud napravil chybu nalézacího soudu, který ukládal trest dle § 15 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, ačkoli toto ustanovení je obecným ustanovením o druzích trestů, namísto dle § 20 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Při porovnání druhu a výše uložených trestů je nutno si uvědomit, že zatímco právnické osobě je možno dle § 20 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob uložit trest zákazu činnosti v rozmezí 1 roku až 20 let, podle ustanovení § 73 odst. 1 tr. zákoníku je fyzické osobě trest ukládan ve výměře 1 roku až 10 let, přičemž trest zákazu činnosti byl jediným trestem, který byl právnické osobě, zneužívající při podnikání výhody daňového odpočtu, uložen. I uložený trest ve výměře 5 let je tak ukládan těsně pod čtvrtinou zákonné trestní sazby, opětovně je však nutno přihlídnout k době, která od spáchání činu uplynula. Oproti původnímu trestu zákazu činnosti, který byl v neprospěch obžalované společnosti uložen v příliš širokém rozsahu jako trest uložený v celém rozsahu činností výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona - tedy v rozsahu všech živností volných (čímž trest fakticky znamenal zákaz podnikání bez speciálních oprávnění k povolení živnosti vázané, jež by trestaná společnost stěží ve správním řízení obdržela), omezil odvolací soud zákaz činnosti v rámci volných živností toliko na oblast reklamy a s ní spojených služeb, tedy tak, aby společnost byla postižena pouze pro jednání, jehož se dopustila v souvislosti s krácením daně, za níž je trestána. Ani v tomto případě tak soud nevyhověl návrhu státního zástupce, který požadoval uložit trest zrušení společnosti, neboť ověřil aktuálním výpisem z Rejstříku trestů právnických osob, že obchodní společnost X-X-X CZ nebyla dosud soudně trestána a uložení nejprísnejšího z možných trestů se, s ohledem na skutečnost, že nelze prokázat, že minimálně zčásti nepodnikala řádně, jeví jako nepřiměřeně přísné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

54.U **obžalovaného D. H.** a pak soud rozhodoval na základě odvolání obžalovaného i státního zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, neboť jednak došlo k namítané změně tr. zákoníku novelou č. 333/2020 Sb., na níž bylo nutno ve prospěch obžalovaného reagovat změnou právní kvalifikace, jednak nalézací soud v neprospěch obžalovaného pominul nutnost ukládání souhrnného trestu, a to nejen k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31. 5. 2017, sp. zn. 51 T 25/2017, o němž napadeným rozsudkem rozhodl, ale též ve vztahu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22.1.2020, sp. zn. 4 T 116/2019, který nabyl právní moci dne 14. 2. 2020. Žalované jednání obžalovaného tvoří sbíhající se trestnou činnost k oběma citovaným rozsudkům, když rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22. ledna 2002, sp. zn. 4 T 116/2019 (který byl dle opisu Rejstříku trestů nalézacímu soudu v době rozhodování znám) byl obž. H. odsouzen pro jednání ze dne 28. 5. 2015, jehož se dopustil po předchozí dohodě se samostatně odsouzeným M. S., (jednatelem společnosti Cxxxxx), a to zakoupením společností Mxxxxxxxxv, kterou koupil společně se závazky z úvěrových smluv, postoupených spol. AXS MXP s.r.o., jejichž předmětem bylo financování motorových vozidel a motocyklu. Oba odsouzení dlužné splátky však dále nehradili a motorová vozidla nevrátili, čímž způsobili poškozené společnosti a AXS MXP s.r.o. celkovou škodu ve výši 317.155 Kč. Obvodní soud pro Prahu 4 za výše popsany přečin zpronevěry dle § 206 odst. 1 odst. 3 tr. zákoníku spáchaný formou spolupachatelství a za zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, přečin poškození věřitele dle § 222 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 1 30. 5. 2017 pod sp. zn. 51 T 25/2017 (skutek spáchaný v době od ledna 2016 do června 2016), uložil obž. H. podle § 206 odst. 4 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon odložil, za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným, na zkušební dobu v trvání pěti let. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku současně obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních korporacích a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace a družstva, a to v délce pěti let. Současně zrušil výrok o trestu ze sbíhajícího se skutku v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31.5.2017 sp. zn. 51 T 25/2017 i další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením pozbyla podkladu.

55.S ohledem na výše uvedená pochybení při ukládání trestu odvolací soud tedy v případě **obž. H. rozsudkem podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e), odst. 2 tr. řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině i o trestu ohledně obž. H. a tohoto obžalovaného uznal vinným skutkem popsaným pod bodem III. 1 - 3 napadeného rozsudku.** V právní větě pak upravil s ohledem na změnu při právním posouzení výše prospěchu právní kvalifikaci jednání obžalovaného na dva přečiny zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku spáchané pod bodem III. 1 ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku (a opravil chyby v psaní při formálně špatně označených skutcích opakující se řadou písmen na útoky pod b. III. 1 písm. a-w) **a odsoudil obžalovaného H. za tyto přečiny a sbíhající se zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31. května 2017 pod sp. zn.: 51T 25/2017, a dále za sbíhající se přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 odst. 3 tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4**

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

sp. zn. 4 T 116/2019 ze dne 22. ledna 2020, který nabyl právní moci dne 14. 2. 2020, **podle § 206 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let (tedy 48 měsíců namísto původních 40 měsíců), pro nějž zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku obžalovaného do věznice s ostrahou.** Současně obžalovanému podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložil trest zákazu činnosti ve stejném rozsahu, v jakém mu bylo uloženo zrušeným výrokem o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 4 T 116/2019, kdy zvýšil výměru trestu **z původních 5 let na celkem 7 let**, jež považuje s ohledem na postavení obžalovaného jako spojovacího článku, ovládajícího mnoho společností, a osoby s předchozí korektivní zkušeností s trestu zákazu činnosti, za trest přiměřený tomu, že jej ani předchozí trest zákazu činnosti v délce 10 let nepoučil. Současně zrušil výroky o trestu z obou rozsudků, jímž byl obžalovaný odsouzen pro sbíhající se trestnou činnost a výroky na ně navazující. **Při rozhodnutí o výši trestu soud přihlédl k tomu, že ukládá trest za celkem 6 sbíhajících se trestných činů**, z nichž nejprísněji trestný zločin zpronevěry dle § 206 odst. 4 tr. zákoníku je sankcionován trestem odnětí svobody v trvání od 2 do 8 let. Ukládaný **souhrnný trest v trvání 4 let, se zařazením do věznice s ostrahou, uložený osobě opakovaně soudně trestané s nezahmlazeným odsouzením z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 6. 2004, sp. zn. 48 T 3/2004 pro trestný čin zpronevěry dle ustanovení § 248 odst. 1 odst. 4 trestního zákona, tedy ukládaný obžalovanému jako recidivistovi v oblasti majetkové trestné činnosti, jemuž předchozí zákaz činnosti skončil až ke dni 1.4.2018, považuje odvolací soud za trest zcela přiměřený, spíše mírný, nicméně dostatečný k nápravě obžalovaného s přihlédnutím k době, po kterou trvalo trestní stíhání, jehož délku obžalovaný sám nezavinil.** Oproti původnímu trestu zákazu činnosti pak soud navýšil trest o další 2 roky, tedy na celkem 7 let, při zachování znění trestu zákazu činnosti ze zrušeného výroku o trestu rozsudku OS Praha 4, který zahrnuje i možnost zastupování v obchodních korporacích jiným způsobem než formou jednání statutárního orgánu, když bylo prokázáno, že obžalovaným se přes uložený trest zákazu činnosti dopouštěl majetkové trestné činnosti spojené s fiktivním působením právnických osob opakovaně, když předchozí trest zákazu ve výměře 5 let by byl trestem nepřiměřeně mírným, když obžalovaného nepoučil ani předchozí vykonaný trest zákazu činnosti – resp. poučil v tom smyslu, že jej obešel a lze tak konstatovat, že ani předchozí trest zákazu činnosti, uložený v délce 10 let, nesplnil svůj výchovný účel.

56. Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud v podstatné míře vyhověl odvolání státního zástupce a zamítl odvolání obžalovaných s výjimkou obž. H., jemuž zčásti vyhověl, jak zmírněním právní kvalifikace ve smyslu novely zákona č. 333/2020 Sb., tak uložením souhrnného trestu k dalšímu odsouzení, které nalézací soud opomněl zohlednit.

57. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud rozhodl, tak jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. K.

265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 6. března 2019

Mgr. Blanka Bedřichová, v.r.
předsedkyně senátu